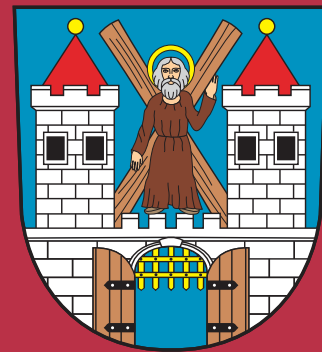

OZVĚNY

Časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic

ČÍSLO 4 | PROSINEC 2020

Foto: František Povinský

OBSAH	Editorial.....	2
	Slovo starosty.....	2
	Ze života Ondřejova, Třemblat a Turkovic.....	3
	■ Přání k Vánocům ■ Je nám tu dobře... ■ Ohlédnutí za letní razítkovací hrou ■ Nabízíme pomocnou ruku ■ Turkovičtí hasiči oslavili 120 let ■ Anketa Dobrovolní hasiči roku ■ Stavba ČOV Turkovice ■ Poděkování ■ Likvidace odpadů ■ Mateřská škola v době pandemické ■ Rozhovor s Petrem a Pavlem ■ Rybovka 2020 ■ Znovuobnovená alej	
	Okénko do historie.....	12
	■ Stopy výtvarných umělců a architektů v Ondřejově	
	Echo ze školy.....	16
	■ Slovo ředitelky školy ■ Český den proti rakovině ■ Venkovní učebny ■ Výtvarné dílny 4. B ■ Zprávy z 1. třídy ■ Kolíňáci v ondřejovské škole	
	Z Ondřejovské hvězdárny.....	20
	■ Skutečná Betlémská hvězda ■ Pád meteoritů v Jizerských horách	
	Kalendář akcí.....	21
	■ Pestrá nabídka SKC	

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři,

čas pádí velmi rychle, blíží se Vánoce – doufejme, že i v současné situaci svátky klidu a pohody. V předvánočním čase máme možnost setkat se alespoň na stránkách Ozvěň.

V čase od podzimního vydání Ozvěň do našich životů opět radikálně vstoupila nová opatření související s horšící se epidemiologickou situací. Bohužel zmírněná opatření nám vydržela velmi krátkou dobu a nebylo tak možno uspořádat odložené akce (vítání občánků a Ondřejovské slavnosti).

Vzhledem ke zhoršení situace byla i obec nucena opět přijímat některá opatření, došlo k omezení úředních hodin, nastavení zpřísněných hygienických opatření na úřadě i mezi ostatními zaměstnanci obce, zrušili jsme i schůzi zastupitelstva. Byl zastaven provoz knihovny, bohužel jsme byli nuceni přerušit i tradiční osobní blahopřání seniorům k významným jubileím. Obnovili jsme pomoc obce seniorům: byla zprovozněna telefonní linka pro seniory, zájemcům zprostředkováváme nákupy základních potřeb a léků i distribuci dezinfekce. Pro občany, kteří se dostanou do obtížné sociální situace jsme zřídili telefonickou sociální poradnu zaměřenou na rodiny, rodiče samoživitele a seniory, dále zde poskytujeme poradenství v oblasti náročných životních situací souvisejících s Covid-19. Bližší informace najdete na webových stránkách obce nebo vám je poskytnou pracovnice obecního úřadu.

Mnoho záležitostí musíme řešit operativně, asi nejtěžší byla rozhodnutí spojená s provozem mateřské školy. Ve svá-

teční večer 28. 9. jsme dostali zprávu o prokázaném pozitivním testu v MŠ, bylo to v době, kdy nebyla dostupná konzultace s hygienickou stanicí, a tak bylo rozhodnutí na radě obce. Rada přistoupila k nejtvrdějšímu opatření a zastavila provoz MŠ, to vše s vědomím, že rodiče vystavuje velice nepříjemné situaci, kdy večer dostanou informaci o uzavření školky od následujícího rána. Touto cestou upřímně děkuji všem rodičům za to, že vše přijali s pochopením. Rozhodnutí rady následující den potvrdila Krajská hygienická stanice a mateřskou školu uzavřela na delší dobu.

Jsmo nuceni řešit i běžné problémy, například pro mě nepochopitelnou situaci, kdy neznámý „dárce“ uložil v obecním lese hromadu starého eternitu. Je pro mě opravdu k neuvěření, že se taková věc v dnešní době může stát. V době, kdy jiní při procházkách sbírají odpadky a dělají mnoho pro to abychom žili v co nejhezčím prostředí. Eternit je nebezpečným odpadem a obci tak vznikla nezanedbatelná škoda. Opravdu se budu snažit, aby se nám autora podařilo vypátrat, prvním počinem je zmapování blízkých staveb a podání trestního oznámení.

V nejisté době, kdy byly neodhadnutelné daňové příjmy obce, jsme odložili některé plánované investice. Jsou však akce, které pokračují, nejvýznamnější je stavba ČOV Turkovice. Byla zahájena příprava pozemku a stavba se postupně rozeběhne. Na podzim jsme uzavřeli smlouvu o úvěru a je tak zajištěno financování celé akce, pro jejíž stavební část byla vysoutěžena cena 108 mil. Kč (investorem je svazek obcí s členskými obcemi Ondřejov a Kaliště, akce je podpořena dotací z fondu životního prostředí ve výši 69 mil. Kč).

Chci věřit, že „covidová“ situace se postupně uklidní a bude možné důstojně prožít vánoční svátky. Přeji Vám všem prožít Vánoce v klidu a pohodě se svými blízkými, zapomeňme na děsivé zprávy, které se na nás neustále valí. To vše a zejména pevné zdraví pro Vás i Vaše blízké přeji i do roku 2021.

Vladimír Zámyslický

EDITORIAL

Setkání po letech

Otřepaná fráze? Kdeže. Tohle bylo jiné. Zcela jiné. Už příprava jim zabrala čas. Promýšleli toho mnoho... Košile se kupila na košili, šaty měnila za sukni s halenkou, hned za tuniku s kalhotami, které nebylo možné zapnout v pase, protože knoflíková dírka byla ušita tak legračně, že to vyvolávalo pochybnosti o dovozu zboží z EU. Setkali se v Café Imperial ve 13 hodin. Vstoupili rohovými dveřmi. První pohled je přesvědčil o dokonalosti výběru. Jedinečný prostor... Okamžitě věděli, že tady se budou cítit dobře.

Zablácené podrážky bot zanechávaly stopy na kamenné podlaze. Pohledy se setkali a krátce setrvali v srdečném objetí. Usadili se do pohodlných židlí a rozpovídali se. O sobě, o svých blízkých, vzpomínali na zážitky, které je spojovaly.

Místo hudby byl z dálky slyšet šum hovoru personálu, jež s předepsanou pečlivostí plnil přání všech, kteří v podzimním sychravém dni přišli spočinout.

Čas v rozhovoru plynul tak rychle, jako by se viděli nedávno. Milé, přátelské povídání přerušil výběr z jídelního lístku. Pak seděli ještě dlouho a vypadalo to, že se nerozloučí.

Mám spoustu známých, přátel, báječnou kamarádku, skvělou rodinu, kolegyně, jejichž děti v naší škole zanechaly nesmazatelnou stopu... Devět let procházely „myši dírou“, aby den co den usedaly do lavic.

Michal Beránek je dnes studentem jednoho pražského gymnázia a já vzpomínám na jeho docela malé proslávky v hodinách českého jazyka. Zdvořilý, laskavý, asi jako ten, který si dovolím Vám doporučit k přečtení. Fejeton – původně novinový útvar, kdysi psaný na první straně pod čarou.

Vážení čtenáři, přeji Vám krásné Vánoce, spoustu přátel, báječnou kamarádku, skvělou rodinu, kolegyně, které mají děti a vykouzlí Vám na tváři úsměv, jako se to stalo mně.

Vše nejlepší v novém roce Vám přeje

Vratislava Vomáčková

Kam?

Do hladomorny.

Jednu hladomornu znám. Staré kamenné zdi, které si svá tajemství nechají navždy pro sebe. Nikdo neví, kdy a kdo ji postavil. Neprší tam, nepraží slunce. Kam oko dohlédne jen klid a mír, místo stvořeného k rozjímání. Snad každý tam shodil i nějaké kilo... Ne, to snad ani není trest.

Tak pod stůl.

Je malá a šikovní, vejde se tam. Není tam zima jako v hladomorně, ale víc jídla. Kromě jídla se tam dá najít spousta roztroušené moudrosti. Není snadné uspořádat ji do něčeho smysluplného, ale co je to za život bez výzev... Pochopí to? A co když pod stolem promluví?

Na Moravu.

Je tam hezky. Vzduch je stejný. Taky voda a mraky. Lidé jsou na Moravě stejní. Mají školní řád jako my... Ale není to pořád trochu blízko?

Co takhle... na Aljašku?

Zima třeskatá a v létě komáři i medvědi... To je kruté. Tedy k protinožcům. Je šikovní, má sílu, umí chodit po rukách a stát na hlavě... Nebojím se o ni. Nebojí se ona o mě?

Co takhle Tramtárie?

Tam mají všechno, co si vůbec dokážu představit. Věčné jaro, krásné dívky, kvetoucí louky, mazlivé hebké kočky – ale ne psy, bramborové knedlíky, svobodu slova, vědeckou knihovnu i nejbělejší snůh. To všechno tam mají, vím to jistě. Slyším píseň: „Říkala mi jedna paní od komedie..., že mě jednou vezme s sebou do Tramtárie... do Tramtárie... do Tramtárie... do Tramtárie...“

No jo – ale kde to je?

...To bylo trochu rozmarné. Trochu kázně.

Do středověku!

Prát prádlo v potoce a příst lněnou nit. Do úmoru pracovat na poli, bát se hladu. Koupat se v sobotu. Maso v neděli. Učit se katechismu, to by jí prospělo. Věřit svému meči... Ne ne. Do středověku chci já.

Tak **do pohádky**, to by si zasloužila.

Víla spanilá, Růženka Šípková, princezna spanilá v žábu zakletá, spanilá žába v prince zakletá... Popelka. Kdo by jí neměl rád? No jo, ale princové – jsou?? Tak ne.

Do opery.

Ne do ledajaké, do Národního, do Prodané nevěsty!

(Sakra, to se dnes už nesmí...)

Ale ne. Mně by se po sestřičce stýskalo. Do školy půjde.

Michal Beránek

GLOSA

Distanční výuka

„Jo, tak vloni to bylo fajn. To jsme měli u nás v obýváku 3. třídu. To to odsejvalo, děti totiž uměli číst a psát. Zato letos... Prvníci, co byli ve škole 30 dní a nejsou ani u písma a bé.“

A o čem, že je to řeč? Přece o distanční výuce. My máme denně v našem parádním pokoji 1. A a to je 32 žáků a 2 asistentky. Tedy našťestí jen na obrazovce PC, ale zato celé dopoledne. Děti jako čtverečky v Google Meet za tátovým počítačem a na jeho židli s polštářkem pod zadkem, aby dosáhly na stůl.

Žena je učitelka.

Učitelka v distanci v první třídě.

Výuka začíná. Na obrazovce se objevily první děti. Někteří kluci jsou rozčuchaní a zívají od ucha k uchu. Jednomu neustále klesá hlava na stůl. Přestože je osm, děti by si rády ještě pospaly. Za oknem je další studené, deštivé covidové říjnové ráno.

Dneska se budou učit o životně důležitém čísle. O nule.

„Děti, když máte k snídani dvě mrkve a sníte je, kolik mrkví vám zbyde?“ „Nula!“ Volají děti o překot. „A teď si vymyslete vlastní příklad.“ Hlásí se Anička (na obrazovce ve čtverečku ta úplně vlevo nahoře). „Já jsem měla k snídani chleba a jogurt, ale ten jogurt jsem úplně nesnědla, nechutnal mi.“ „Hmm. Tak ten tvůj příklad se mi moc nehodí,“ směje se moje žena.

„Připravte si sadu písmenek.“ „Jé! On tam má křečka?“ (Křeček je ve skříni v záběru kamery u chlapce ve čtverci vpravo dole). A zjistila to dívenka ve čtverci vlevo nahoře. Děti si vidí do svých bytečků a komentují, co v nich vidí. „Júúú,“ volají děti při každém objevu.

Tak, děti, uklidněte se, snaží se učit moje žena.

„Dám vám hádanku. Má to chobot místo nosu. Ukažte mi první písmenko v názvu toho zvířete a teď si ho řekneme nahlas.“ „S,“ volají děti a mávají písmenkem do kamery. „Jé, já myslel, že to je krokodýl,“ slyším chlapce z prostředního čtverce. „Jéé, rybičky!“ Vykřikne někdo. Skutečně za hochem v prostředním čtverci tatínek krmí skaláry ve velkém akváriu.

A nyní další hádanky na P snaží se o výuku učitelka.

„Když druzí pracují, ona jen mluví a mluví, ale u stolu sní všechno sama.“ Janička s culíky se hlásí a vyhrkne: „Paní učitelka!“ Učitelka se směje (trochu křečovitě) „Ne, ne, učitelka nezačíná na P. Je to pusa!“

A dál ještě k P: „Co to je – všechno sní a spase, kulatí se v pase, budou z něho jitrnice?“ Oddechne si, že tentokrát zazní P – prase. A tak podobně to jde celou hodinu.

První skupina končí. Na monitoru se objevují rodiče štelující počítače svým dětem z druhé skupiny. Někdo se to s kamerou teprve učí. V pozadí je vidět tatínek v trenýrkách, jak si čistí zuby, po zemi leze mimino, ruka na obrazovce přisouvá hrnek s čajem?

„Ahoj děti!“ volá třídní 1. A. „Já mám kreslo s kolečkama!“ Chlubí se piňďa vpravo nahoře. „Paní učitelko, můžu se jít vyčůrat?“ Ptá se nervózní blondáček. „Ano, běž, počkáme.“

Někdo je vidět, ale není slyšet. Druhý je slyšet, ale není vidět. Kdo je vidět i slyšet, mluví s časovým zpožděním. Občas někdo zmizí z obrazovky, když zakolísá spojení – to se asi připojili k síti rodiče, co jsou doma na homeoffice. Pak jsou tady taky ti, co nejsou ani vidět ani slyšet. Důvod je zřejmý – nemají ani počítač a ani internet.

Výuka je povinná, má se vést docházka.

Z 32 dětí se video výuky účastní 22. Snad ti chybějící aspoň doma vyplňují cvičebnice!?

Tak nějak vypadá druhý ročník distanční výuky v Čechách.

„Za rok mám nárok na důchod. Když tak vidím tu covidovou generaci, raději ještě asi budu chodit do práce a zvýším si příspěvek na penzijní připojištění.“

Karel Krenk

Je nám tu dobře...

Druhá „kovidová“ krize, nejistota, neustálé změny ve školách, smutný vývoj ekonomiky a mnoho dalšího.

Vím, je toho opět dost a zachovat klid stojí nemalé úsilí. Máme však Ladův kraj a možná si ani neuvědomujeme, jak velkým přínosem je pro nás v této době jeho malebná členitá krajina rozkládající se na území jižně od Prahy až k řece Sázavě.

Pobyt v přírodě, a to i na čerstvém podzimním vzduchu umí odehnat všelijaké chmury, dokáže povzbudit a třeba i inspirovat k něčemu novému. Vím to, musí to tak být, přece jinak by se nám neozývali stálí a z Ladova kraje nadšení turisté. Zkuste se i vy třeba trochu více toulat po méně známém a vzdálenějším okolí. Můžete poznat stezky a cyklostezky Ladova kraje, kde nemusíte mít obavu, že bude přelidněno a kde ozdravíte nejen své tělo, ale „vyčistíte si i hlavu“.

Ať už jste pěší či cyklisté, do vzdálenějších míst se můžete snadno dostat vlakem. Od severu k jihu vede Ladovým krajem železniční trať z pražského Hlavního nádraží do Benešova se zastávkami v Říčanech, Světicích, Strančicích, Mnichovicích, Mirošovicích, Senohrabech, Pyšelích a Čerčanech. Dopravíte se přímo tam, kde vás to zajímá nebo se naopak necháte po delším výletě odvézt domů.

A víte, které obce se hlásí k odkazu výjimečného malíře Josefa Lady? Jsou to Černé Voděrady, Čestlice, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u Křížků, Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky, Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhařov, Světic, Svojetice, Tehov, Tehovec, Velké Popovice, Všestary a Zvánovice. Znáte je? Některé umí překvapit téměř nedotčenou romantickou přírodou, jiné zajímavým kostelem, návsí, památkou, sportovištěm nebo třeba útulnou hospůdkou, prostě každý si najde to své.

Kromě zcela nové 14kilometrové stezky pro cyklisty, in-line bruslaře a pěší Do Prahy na kole z Mnichovic do Kolovrat, můžete vyzkoušet třeba nejdelší okružní trasu s názvem Krajem Josefa Lady. Je dlouhá 76 kilometrů a výškový rozdíl činí 222 metrů. Spojuje svazkové obce, je značena červeným květem a nabízí spoustu menších i méně náročných okruhů a odboček. Pak je tu 25 kilometrový Hrusický okruh s větším stoupáním k Ondřejovu. Trasa o délce 18,5 kilometrů vede Voděradskými bučinami, kde projedete či projedete Svojeticemi, Louňovicemi a relaxaci najdete třeba v pohostinných Lesních lázních u Zvánovic. Můžete se podívat i do okolí Velkých Popovic a Kamenice. Začátek 37 kilometrové trasy je na vlakovém nádraží v Mirošovicích. Po cestě poznáte například Senohraby s jejich zříceninou Hláška nebo Kunický zámek Berchtold s restaurací, rozsáhlým parkem a sportovištěm. Naučných pěších tras je zde mnohem více. Inspiraci lze najít nejen na webových stránkách Ladova kraje, ale třeba i v Říčanském infocentru.

Možná pak zjistíte, že zas není až tak špatně. Přejí nám všem, ať nám je v Ladově kraji dobře, i když slunce zrovna už letně nesvítí.

Hanka Bolcková

Ohlédnutí za letní razítkovací hrou a podzim v Ladově kraji

PĚŠKY I NA KOLE ZA RAZÍTKY LADOVA KRAJE

Děkujeme všem, kteří se zapojili do pilotního ročníku letní razítkovací hry. Účastnili se rodiny s dětmi, páry i jednotlivci všech věkových kategorií. Ceny byly různorodé, a tak jsme snad vylosovaným soutěžícím udělali radost. Děkujeme všem partnerům hry, díky kterým jsme mohli štědře odměňovat, například Hrusický Památník Ladova kraje věnoval plyšové kocoury Mikeše, Infocentrum Mnichovice hrníčky s Ladovými obrázky, Říčanské infocentrum poukázky na zapůjčení koloběžek a Muzeum Říčany volné vstupenky do své moderní a interaktivní expozice. Velkopopovické informační centrum s kavárnou připravilo balíčky s čerstvě praženou kávou, místní pivovar volné vstupy do expozice a plyšové kozlíky. Ondřejovská Hvězdárna přispěla také „volňásky“ do svého jedinečného areálu. Rozdali jsme i velmi zajímavé vouchery, přenocování na zámku Berchtold v Kunicích, slevu do restaurace či celoroční vstup do zámeckého zábavního parku. Předali jsme i jednodenní skipas na sjezdovku Šibeniční vrch, poukázky na procedury v Lesních lázních Zvánovice nebo na bruslení, solárium a vstup do posilovny zdarma ve sportovním areálu 171 v Kostelci u Křížků. A my – svazek obcí jsme věnovali výhercům barevná „ladovská“ trička. Věříme, že letní hra, kromě honby za razítky a odměnami, přichystala všem příjemné chvíle spojené s poznáním nejen malebné krajiny, ale právě i toho, co ji oživuje. Máme totiž velké štěstí, že výletník se v Ladově kraji může na mnohých místech kvalitně občerstvit a potěšit sportovního či kulturního ducha. Děkujeme, že spolu s námi fandíte všem svazkovým obcím a těm, kteří v nich něco prospěšného podnikají. I díky vám se snad příští rok s razítky opět ozveme.

POBYT VENKU LÉČÍ I NA PODZIM

Příjemné procházky či výlety na kole se dají uskutečňovat nejen v létě. Zvláště na podzim a v zimě by je předepsal, jako nejjednodušší a nejlevnější recept na zdraví snad každý lékař. Vhodně se oblečte a vyrazte ven. Z Říčan je možné jet vlakem například do Strančic a autobusem do Hrusic. Vede tudy stezka „Cesta kocoura Mikeše“, je zde rodiště a muzeum Josefa Lady i obecní stezka vhodná pro děti „Pohádkové Hrusice“. Pohodlně opět vlakem a autobusem se dostanete do Kamenice, kde mají vždy jednu sobotu v měsíci Ringhofferovy farmářské trhy, konají se také ve Velkých Popovicích, kudy prochází naučná stezka „Krajinou barona Ringhoffera“ vedoucí až do Mirošovic. Hlady a žízni byste na cestě trpět neměli, téměř ve všech obcích Ladova kraje se lze občerstvit.

V KAŽDÉ OBCI JE MNOHO K VIDĚNÍ A HODNĚ SE TOHO DĚJE

Už v sobotu 10. října si můžete zaběhnout v Říčanech – Radošovicích 2. závod 5. ročníku Poháru Ladova kraje – Lesní běh Říčany a 7. listopadu pak 3. závod – Svatováclavský běh na zámku v Kunicích. Více zjistíte na www.laduv-kraj.cz/pohar-ladova-kraje/ a v kalendáři akcí na www.laduv-kraj.cz/akce.

Tak ať je nám v Ladově kraji i na podzim dobře!

Hanka Bolcková

● WWW.LADUV-KRAJ.CZ ● FACEBOOK.COM/LADUVKRAJ ● INSTAGRAM.COM/LADUVKRAJ

Ladův kraj (Č. Voděrady, Čestlice, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u Křížků, Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky, Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhařov, Světic, Svojetice, Tehov, Tehovec, V. Popovice, Všestary, Zvánovice)

ANKETA Dobrovolní Hasiči Roku

HASIČI Z TURKOVIC SE V LETOŠNÍM ROCE
OPĚT PROBOJOVALI DO FINÁLE ANKETY
DOBROVOLNÍ HASIČI ROKU.

Tam již rozhodovali pouze hlasy fanoušků a příznivců zasláné prostřednictvím SMS a internetu. Díky vaší obrovské podpoře jsme se umístili mezi prvními třemi sbory v našem regionu. Více nám zatím organizátoři ankety neprozradili, o tom, jak to nakonec dopadlo se více dozvíme na slavnostním vyhlášení výsledků ankety 16. 12. 2020. Přímý přenos bude online na internetu a ze záznamu bude vyhlášení vysílat Česká televize. Přesné termíny a časy zatím bohužel, neznáme. Chceme touto cestou poděkovat všem, kteří nás v hlasování podpořili. Mělo to smysl, díky umístění mezi nejlepšími si odneseme kromě finanční prémie i věcné dary od sponzorů.

Za SDH Turkovice, Josef Brabec

POMOC V OBTÍŽNÝCH ŽIVOTNÍCH SITUACÍCH

V obtížné životní situaci se může ocitnout kdokoli – mladý, starší, zdravý, nemocný. Zpravidla tato situace přichází ve chvíli, kdy to nejméně čekáme, nejsme na ni připraveni. Důležité je však vědět, na koho se obrátit, ke komu můžete mít důvěru, ať už jste v obtížné situaci vy sami nebo někdo z vaší rodiny či přátel.

Obyvatelé Ondřejova a okolí mohou využít terénních služeb sociálního pracovníka, který vás provede situací krok za krokem, a který vás vyslechne.

Dle aktuální situace se společně dohodnete na možnostech řešení. Získáte kontakty na odborníky, kteří vám mohou dále pomoci.

V JAKÝCH SITUACÍCH JSME SCHOPNI POMOCI?

- Stáří – osamělost, zdravotní potíže, umírání
- Ztráta zaměstnání – pomoc s komunikací na úřadu práce, pomoc s hledáním zaměstnání, řešení finančních problémů
- Ztráta bydlení, pomoc s vyřízením sociálních dávek a vyplňování formulářů
- Drogy, gambling
- Domácí násilí
- Problémy v rodině nebo ve škole... a mnoho dalších

KOMU POMÁHÁME?

- Všem, kteří řeší obtížnou životní situaci
- Seniorům
- Lidem se zdravotním postižením
- Lidem bez domova
- Lidem všech věkových kategorií, kteří si nevědí rady
- Blízkým a rodině výše jmenovaných osob

KDO VÁM BUDE POMÁHAT?

Sociální pracovník

Základní principy jeho práce jsou: BEZPLATNOST, DISKRÉTNOST, NEZÁVISLOST A NESTRANNOST
Pracovník je vázán MLČENLIVOSTÍ

JAK?

ZDARMA

● Osobně

U vás doma nebo u nás v kanceláři ve Svojeticích – podle vašich možností

● Telefonicky

Volejte každý všední den 8:00 – 16:00, tel.: 725 369 985 nebo 774 780 543

- Pište kdykoli na socialni.planovani@ricansko.eu

Za celý tým se na spolupráci s vámi těší
Veronika Vítková, koordinátorka projektu

Projekt je podpořen ze zdrojů Evropských strukturálních fondů.

Registrační č. projektu CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0011946
s názvem Koordinace sociální činnosti v regionu MAS Říčansko.

Turkovičtí hasiči oslavili 120 let výročí založení

V sobotu 22. srpna se v Turkovicích slavilo ve velkém stylu. Však 120 let od výročí založení místního Sboru dobrovolných hasičů byl k tomu dost dobrý důvod.

Akce vypukla ještě před oficiálním začátkem spanilou jízdou hasičských vozidel po Turkovicích a okolí a otevřením dětských atrakcí pro ty nejmenší. Po krátkém oficiálním zahájení a nástupu hasičských družstev z Turkovic a okolí – Mnichovic, Struhařova, Řehenic a dorostu ze Senohrab se rozjel pečlivě připravený program na plné obrátky.

O první ukázkou se postarala turkovická stará garda, která předvedla zásah od koněspřežné stříkačky. Stroj byl vyroben v roce 1901 a je nejcennějším historickým dědictvím, které v našich garážích máme. Jeho výjimečnost je o to větší, že je v původním stavu, nenapadený amatérským restaurátorem a dokonce i plně funkční. Všichni přítomní měli možnost si vyzkoušet, jaké to asi bylo s takovou stříkačkou hasit.

V průběhu celého odpoledne byl pro děti k dispozici skákací hrad, v prostoru dětského hřiště probíhaly hry s hasičskou tematikou a když účastníkům vytrávil, měli možnost se občerstvit v bufetu nebo se zakousnout do grilovaného selete. Programem provázel moderátor, který vždy přítomné upozornil na zajímavosti v programu.

A právě tou následující byla ukáзка disciplín požárního sportu v podání dorostenců ze Senohrab. Návštěvníci měli možnost vidět, jak se překonávají jednotlivé překážky. Každou z nich předvedli dorostenci hned několikrát, aby se přítomní mohli soustředit i na detaily v provedení.

O další ukázkou se postarali hasiči z Mnichovic, kteří předvedli zásah u dopravní nehody s vyproštěním osoby. Mnichovičtí hasiči předvedli profesionálně provedený zásah, bylo vidět, že na tyto typy zásahů jsou výborně připraveni. Navíc ukázkou přizpůsobili tak, aby bylo co nejvíce vidět na jednotlivé činnosti. Díky tomu měli možnost účastníci oslav vidět opravdu každý detail zásahu na vlastní oči.

Program pokračoval a v rychlém sledu za sebou následovala ukáзка požárního útoku a disciplín TFA v podání dorostenců a ukáзка záchranu osob pomocí lanové techniky od místních hasičů. Po skončení ukázek měli možnost všichni přítomní si vyzkoušet své dovednosti v jednotlivých disciplínách za odborné asistence hasičů.

Kdo vydržel až do konce měl možnost vidět zásah na požár automobilu opět v provedení hasičů z Mnichovic. Návštěvníci mohli sledovat velmi rychlý rozvoj požáru a jeho likvidaci pomocí pěny a vysokotlakého proudu. V průběhu ukázkou se naskytla řada zajímavých scénérií, které dokázali zachytit i naši fotografové.

Oslav se zúčastnilo přes 200 našich spoluobčanů, 5 hasičských sborů a k vidění bylo 7 ukázek. Vážíme si též osobní účasti starosty obce Mgr. Vladimíra Zámyslického. Po celou dobu akce probíhal program pro děti a i dospělí zde našli své vyžití. Na závěr bych chtěl poděkovat všem, co se podíleli na přípravách a programu a přispěli tak k důstojnému průběhu oslav tohoto významného jubilea našeho sboru.

Josef Brabec

ČOV Turkovice – DSO Vejborgka

FINALIZUJE PŘÍPRAVA PŘEDÁNÍ STAVENIŠTĚ ČOV A ZAHÁJENÍ VÝSTAVBY

V průběhu září a října jsme se sešli se zástupci zhotovitelů stavby, společností Porr a.s. a VPK Suchý s.r.o., na schůzkách jsme řešili detaily týkající se předání dokumentace, koordinace a vytvoření pracovní skupiny, tvořené zástupci svazku, zhotovitele a technického dozoru investora. Dohodli jsme se, že stavba bude předána 16. 12. 2020. V rámci participace a finanční úspory jsme se dohodli s turkovickými hasi-

či na vykácení a vyčištění pozemku, na kterém bude budována ČOV. Jak se můžete sami přesvědčit, pozemek je z větší části připraven. Samotnému zahájení stavby bude předcházet příprava zhotovitele, spočívající v zařízení staveniště a přesnému vytyčení stavby. Neméně důležitým bodem bylo i dořešení, uzavření a podpis úvěru, kterým zajišťujeme dofinancování rozdílu mezi dotací a celkovou cenou díla. Jsme tedy připraveni!

Stavba ČOV TURKOVICE

Ačkoliv předání staveniště zhotoviteli ČOV Turkovice a kanalizační sítě s ní související je plánováno až na 16. prosince, přípravné práce jsou v plném proudu již nyní.

V místě, kde bude stát zmíněná čistička, turkovičtí hasiči provádějí kácení lesního porostu a odstraňují pařezy. Díky těmto pracem provedeným svépomocí dojde k úsporám při výstavbě.

Dne 24. října nám místostarosta David Kvapil předal vytyčený pozemek a od té doby až do uzávěrky Ozvěn jsme realizovali 8 brigád a při nich odpracovali 240 hodin. Kromě vlastního kácení a dobývání pařezů též vlastními silami odvážíme a zajišťujeme obci odbyt pro palivové dřevo.

Pokud se výrazně nezhorší počasí, předpokládáme, že do termínu předání požadované práce stihneme. Poděkovat bych chtěl na tomto místě správci obecních lesů Tomáši Staňkovi za spolupráci při těžbě a vlastníkům a nájemcům sousedních pozemků za umožnění přístupu pro snazší manipulaci a vyvezení dřeva.

Josef Brabec

Co nás čeká v oblasti likvidace odpadů

V uplynulém roce došlo k několika významným změnám v likvidaci odpadů. Hlavním cílem změn bylo snížení objemu směsného odpadu a zvýšení podílu vytríděných složek. Dalšími cíli byla vyšší hygiena na sběrných místech a nižší náklady obce na likvidaci odpadů. Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem občanům, kteří situaci pochopili a s tímto nelehkým úkolem obci pomohli.

Poděkovat proto, že bez vaší aktivní spolupráce bych dnes, dokonce už v předstihu, nemohl konstatovat, že vytčených cílů se nám podařilo dosáhnout. A co víc – níže se dočtete, že díky přijatým opatřením můžeme v roce 2021 rozšířit služby a zajistit tak větší komfort pro všechny naše občany.

Pojdme ale pěkně pořádku a řekněme si, co se právě nyní v odpadech děje. Zúčastnili jsme se výběrového řízení společně s některými obcemi z Regionu Ladův kraj s cílem vybrat svozovou firmu a zajistit si co nejlepší podmínky. Bohužel, do tohoto výběrového řízení se nepřihlásil žádný uchazeč. Jednali jsme dále společně s ostatními obcemi a zapojili se do studie proveditelnosti na založení vlastní svozové firmy v rámci části Regionu Ladův kraj. Protože založení vlastní svozové firmy pro svazek obcí je časově velmi náročné a navíc s nejistým výsledkem, rozhodli jsme se zorganizovat vlastní výběrové řízení na dodávku služeb v odpadovém hospodářství pouze pro naši obec. V tomto výběrovém řízení jsme na počátku, probíhá zadávací fáze a realizuje ho pro nás společnost Arch consulting. Navíc se nám ještě podařilo získat dotaci na pořízení nádob pro separovaný sběr.

CO TO PRO VÁS ZNAMENÁ?

Díky přiznané dotaci obec nakoupí nádoby na papír, plast a bio odpad a připravuje zavedení tzv. door-to-door systému – tedy svozu papíru, plastů a bioodpadu přímo ze svozových míst vašich domácností. Každé svozové místo tak bude mít k dispozici také nádoby na tříděný odpad. Proč to děláme? Jednoduše z vlastní zkušenosti víme, že pokud mají občané k dispozici nádobu na tříděný odpad doma, automaticky třídí odpad ve větší míře, než v případě donáškového systému do sběrných hnízd. Nově budete mít vy, občané, možnost objednat si i svoz bioodpadu. I tímto krokem významně rozšíříme nabídku služeb. Kdy to bude? Zavedení tohoto systému předpokládáme v průběhu roku 2021 v závislosti na průběhu veřejné soutěže na dodávku nádob. Přihlásit se do tohoto systému budete mít možnost mnohem dříve, v tuto chvíli připravujeme a nastavujeme celý systém a včas vás budeme informovat.

PROČ TO VŠECHNO DĚLÁME?

Především je to výraz zodpovědného přístupu obce a každého z nás k našemu životnímu prostředí. Chceme produkovat co nejméně směsného odpadu a co nejvíce odpadu vytrídít tak, aby se daly jeho složky znovu použít. Děláme to však také proto, že ceny za likvidaci odpadů budou neustále stoupat, obce mají za povinnost dodržet

určité kvóty produkce směsného odpadu, které se každý rok zpřísňují. Neplnění kvót znamená zvýšení ceny za likvidaci směsného odpadu a to se samozřejmě promítne i do poplatku za likvidaci odpadu pro vás, občany. Jinými slovy, pokud nebudeme i nadále pokračovat v nastavených opatřeních, bude se

poplatek za odpad zvyšovat výrazně více.

Ne všechno se však podařilo k úplné spokojenosti. Rezervy ve třídění odpadu máme stále v chatových oblastech, na které se rovněž chceme v příštím roce zaměřit. Obec se pokusí vytvořit lepší podmínky pro třídění, avšak samotné třídění odpadu už je jen a jen na vás – obyvatelích našich osad.

Na závěr mám na vás jednu velkou prosbu. Ačkoliv se snažíme mít objemy nádob na tříděný sběr optimálně nadimenzované, občas se může stát, že na některém stanovišti je nádoba plná. Neodkládejte odpad mimo nádobu a nádoby nepřepĺňujte. Navštivte, prosím, jiné sběrné místo a nebo svůj odpad odevzdejte po vyprázdnění nádoby. Rovněž, prosím, neodkládejte na stanoviště žádný další odpad, který nepatří mezi tříděné složky. Všechno, co je uloženo nesprávně, musí naši pracovníci přebrat, roztrídít a případně i odvézt vlastními silami. Ano, pořádek okolo kontejnerů je také zásluha právě našich zaměstnanců. Pojďme jim jejich práci ulehčit a dodržujeme výše popsané jednoduché zásady.

Za radu obce Ondřejov, *Josef Brabec*

Děkuji za zajištění posekání ploch v Turkovicích

Zároveň si dovoluji pochválit pracovníky obecní čety za perfektně odvedenou práci!

A myslím to upřímně. Takto precizně a v takovém rozsahu si dovoluji tvrdit nebylo posekáno v Turkovicích nikdy.

Moc naše místní část prokoukla. Sekalo se jak rotační sekačkou na traktor, tak i křovinořezy. Příkopy, stezka do Lensedel i ostatní plochy mimo těch, o které se starají hasiči. Vaši kluci si opravdu mákli. Děkujeme.

Jenda Brabec

Mateřská škola v době pandemické

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM OBDOBÍM

V polovině září také mateřskou školu postihl koronavirus, kdy z hygienických důvodů nejprve zřizovatel, krátce na to Krajská hygienická stanice, mateřskou školu uzavřela. Jednu budovu na dva týdny a jednu budovu na týden. Nastala situace pro nikoho z nás nebyla jednoduchá. Velké díky patří zřizovateli a též všem rodičům, kteří ze dne na den museli zajistit své děti. Na takové nenadálé události není možné se předem připravit. Doufejme, že takovýchto horkých chvil bude v časech příštích co nejméně.

Jinak se mateřská škola snaží pro děti zachovat tradiční akce, které se každoročně konají. První takovou akcí, byla již tradiční ukáзка hasičských dovedností dobrovolných hasičů z Turkovic. Velký dík patří Josefu Brabcovi, který spolu s Janem Brabcem, Alenou Dvořákovou a Milanem Zachem, připravili pro děti zajímavý program s názornými ukázkami techniky a vybavení hasičů. Tentokrát se setkání konalo na starém hřišti v Ondřejově, neboť máme dvě třídy předškolních dětí a pochod do Turkovic, kde se každoročně setkání s hasiči koná, nebyl možný zrealizovat, především v oblasti zajištění bezpečného přesunu dětí. Turkovičtí hasiči si pro děti, kromě techniky a ukázky speciálního oblečení, připravili sportovní disciplíny, při kterých děti předvedly svou sportovní zdatnost a houževnatost. Celé dopoledne proběhlo v příjemné atmosféře.

Druhou, velmi přínosnou akcí, byla beseda s Katkou Preislerovou a Terezou Tinglovou, nazvaná: „Beseda s myslivkyněmi“, s názornou ukázkou výcviku loveckých psů. Beseda se konala u Svaté trojice v lese. Děti si mohly prohlédnout vycpaná lesní zvířata, ke kterým nově přibyl pruhovaný jezevec. Vycvičení psi se chtěli s dětmi kamarádit, což bylo samozřejmě vzájemné. Děti byly seznámeny s životem lesní zvěře, možným příkrmováním zvířat v zimě a s chováním v přírodě. Nakonec Brita, Kelly a Bee předvedly, s jejich majitelkou Terezou, ukázkou loveckého výcviku.

Nové setkání, které se letos poprvé konalo, bylo setkání se svatým Martinem, které proběhlo 11. listopadu 2020. Voják Martin přijel na opravdovém bílém koni. Bílý kůň se jmenoval Vánek a Martina nám sehrála paní Jana Zenklová. Děti ze třídy Vážek a Ještěrek zazpívaly písně a zarecitovaly básně, věnované tomuto svátku a společně jsme pohovořili o koníku Vánkovi, který chvílemi spásal trávu kolem sebe a chvílemi zvědavě a trpělivě okukoval děti. Což bylo také vzájemné.

Všem protagonistům výše jmenovaných akcí patří velké díky, neboť se místo civilnímu zaměstnání věnovali našim dětem.

PLÁNY DO PŘÍŠTÍCH DNÍ

Tradicí mateřské školy se stalo vánoční zpívání v kostele s Pepíkem Zichou. Nově bude program obohacen o profesionální zpěv. Kdo nám bude zpívat je velké překvapení a už nyní se zdá, že děti prožijí nádherný zážitek. Zpívání v kostele je neveřejné, protože každý z nás potřebuje pro svůj duševní vývoj určité duchovní zklidnění, které poskytuje nádherný kostel sv. Šimona a Judy v Ondřejově. Zpíváním v kostele zakončí mateřská škola rok 2020.

V tuto chvíli si můžeme dovolit předběžně bilancovat. Můžeme si položit otázku: „Jaký rok to vlastně byl“? Rok plný obav z budoucnosti, obav z nákazy, a především velké nejistoty, ale také solidarity, alespoň na jaře. Málokdy si člověk uvědomí, jak je šťastný za každý normálně prožitý den, s běžnými rituály a s tradičními setkáními. Přejme si všichni, do roku 2021, mnoho zdraví, sil a společné podpory. Jen tak dokážeme překonat těžké doby, které s příchodem „nemoci z východu“ nastaly. Stůjme při sobě, nikdy nevíme, co nás čeká. Právě v těchto chvílích si člověk uvědomí, kolik sil nám dávají malé děti, svou bezprostředností, svým temperamentem, věčným brebentěním a stálým smíchem, díky všem výše jmenovaným charakteristikám dětského věku, alespoň na pár hodin zapomeneme, že jako společnost prožíváme skutečně těžké chvíle. Učme se od dětí bezprostřednosti a jejich nehynoucímu optimismu.

Za mateřskou školu v Ondřejově napsala ředitelka Bc. Romana Brilová

Rozhovor o dětech s Petrem a Pavlem aneb Mezi hvězdami a Ondřejovem

Každý správný rozhovor má mít motiv a má být zářmován v čase. Tento vznikl v době, kdy se pomalu celá republika a celý svět zastavil a utichl a byl určitou výpovědí o uplynulém projektu nazvaném: „Vesmír očima dětí“. Blíže o projektu bylo psáno v předešlých Ozvěnách.

Nicméně tento rozhovor byl vztažen ke spolupráci, která se tímto projektem prohloubila. Je to spolupráce se dvěma osobnostmi vesmírného světa. Dalo by se říct také, že stálice sestoupili na zem. Ba ne, jsou to oba skromní pánové, kteří mají blízko ke hvězdám a k dětem.

Je to Pavel Suchan a Dr. Petr Kabáth.

Pavel Suchan

RB: V ČEM VIDÍTE PŘÍNOS PROJEKTU PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI?

PS: Použiji parafrázi někoho jiného. V předcházejícím období bylo cílem hvězdárny popularizovat vědu, ale zároveň nesklouznout do tzv. lidové hvězdárny. Prohlídky a exkurze představu „nezlidověť“ splňovaly, ale prý děti z mateřské školy jsou velmi malé. Vnímám jsem to jako nesmysl, protože jsem věděl, že děti do sebe všechno ukládají. Až na jedné tiskové konferenci tehdejší předseda Akademie věd Václav Pačes řekl, že začít s popularizací vědy je potřeba již v předškolním věku.

PK: S tímto názorem souhlasím. Mám děti v podobném věku a vnímám, že je pro ně důležité, že se setkávají s něčím novým, co je může na celý život ovlivnit. Pro mě také bylo důležité, když jsem se poprvé dostal do Ondřejova. Mělo by se začít brzy, děti by měly poznat svět, cestovat, navštěvovat divadla, získat zkušenosti, které jednou zúročí při svém povolání.

PS: Přesně tak, přebírám dávná Romanina slova, nebo přemyslím stejně, děti jsou fakt otevřená nádoba, nemají zaplněné mozkové kanálky, a co se do nich uloží, to časem využijí ke svému rozvoji. Pro děti je i práce zábava, právě často proto, že ani netuší, že pracují.

PK: Také vnímám to, že je důležité s dětmi dělat jiné věci, než třeba dělají rodiče, ti by se možná k mnoha věcem, které mateřská škola dělá, nedostali.

PS: Čistě hypoteticky, jako pečlivý rodič si budu vybírat mateřskou školu podle toho, aby nebyla obyčejná, aby v ní byl někdo, kdo s dětmi umí pracovat, kdo přináší něco navíc tak, jako vy. Pokud budeme kultivovat společnost, bude toto standard. Což je naprosto přínosné.

RB: JAK SE VÁM S NAŠIMI DĚTI SPOLUPRACOVALO?

PK: Já myslím, že to bylo dobré, protože když děti na hvězdárnu přišly, vypadaly, že je všechno zajímá a na vernisáži si pamatovaly, co na snímcích promítaných na kopuli viděly. Hvězdárna má bonus ten, že je hvězdárna.

PS: Samozřejmě, máme dalekohledy, přístroje a vybavení ke sledování vesmíru.

PS: Ty bys Petře mohl prodávat skromnost. To bys byl multimilionář. Dneska vidím tu úžasnou situaci v knihovně, jak sis poklekl mezi děti, které nejprve seděly vzadu a postupně se začaly sunout až se k tobě přiblížily, byly jako vosy na pivo. To byla docela dobrá kontrola toho, že to funguje oboustranně. A souhlasím s Petrem v tom, že když si děti všechno pamatovaly, tak je prohlídka hvězdárny zaujala.

PK: Když vezmu tady školku v porovnání s jinými, jako příklad použiji, že známí mají děti v Praze v mateřské škole, kde dětem pouští televizi, nebo nechodí denně ven, nechodí do divadla. To přece není úplně v pořádku.

RB: JAKÝ VIDÍTE POTENCIÁL V TÉTO VĚKOVÉ KATEGORII?

PS: Ten potenciál je podle mě v mozkových buňkách. Děti jsou čisté, přístupné zážitkům.

PK: No, já myslím, že i kdyby to, co jsme pro děti připravili, zůstalo jen v jednom dítěti, třeba se jednou dostane díky tomu k přírodním vědám, tak to má ohromnou cenu.

RB: KDO VLASTNĚ JE PETR KABÁTH A PAVEL SUCHAN?

PS: Petr má zkušenosti z největší technologie z Jižní observatoře, kde byl 5,5 roku a věnuje se výzkumu exoplanet, to je v astronomii šlágr a nyní zastupuje českou republiku v projektu Plato, což je projekt Evropské kosmické orbitologie, takže on se teď dotýká hvězd na vědecké úrovni. A přitom je to člověk, který přijde do mateřské školy, nebo si pozve děti a je schopný jim vyprávět. Nic lepšího tady neexistuje. Ještě vysvětlení Dr. je titul získaný v Německu.

PK: No u tebe je to Pavle jednoduché, jsi jeden z mála lidí, kteří rozšiřují obzory, popularizují vědu, děláš to dobře a lidi tě znají. Spousta lidí neumí svou práci představit veřejnosti a když to neumí sami, musí přijít někdo, kdo to umí, a to jsi Pavle ty.

RB: Děkuji za rozhovor a těším se na další spolupráci.

Rozhovor vedla Bc. Romana Brilová

Dr. Petr Kabáth

Znovuobnovená alej

Na jaře v honebním výboru padl nápad, že bychom mohli začít obnovovat aleje na místech, kde dříve byly a rostly ovocné nebo jiné stromy, ale v rámci reorganizace zemědělského hospodaření byly tyto aleje, ale i další podobné remízky a meze, rozorány a zrušeny.

Vrácení stromů do krajiny a obnova mezí je velmi důležité pro krajinu, pro zadržení vody, pro obnovu půdy a pro znovuoobnovení stavů drobné zvěře, která byla v minulosti důsledkem ničení těchto přirozených krytů skoro zlikvidována. Koroptve v lokalitě Ondřejovska zcela vymizeli, bažantí zvěř a zajáci jsou pod minimálním stavem. Drobnou zvěř se snažíme znovu vypouštět do přírody, ale bez těchto přirozených krytů nemá velkou šanci na přežití a na ubránění se před predátory.

V době rodícího se nápadu byla otevřena výzva „Škoda stromky“ – grant nadace mladoboleslavské automobilky, která za každý vyrobený automobil přispěje na výsadbu stromu. Náš projekt „Obnova mezí pro snížení erozí půdy a vytvoření krytu pro zvěř“, který počítal s výsadbou 120 ovocných stromů uspěl v grantovém řízení a obdrželi jsme finance na výsadbu. Ta byla plánovaná na podzim.

Druhý listopadový víkend proběhla myslivecká brigáda a společně se vytvořily dvě souvislé aleje a vysadil se předepsaný počet ovocných stromů – třešeň a švestka. Doufejme, že se jich ujme co nejvíce a budou sloužit nejen pro drobnou zvěř ale také pro obyvatele, kteří si pak mohou natrhat část této budoucí úrody.

S výsadbou stromů a tvorbou přirozeného krytu pro zvěř chceme pokračovat i v dalším roce, proto chceme oslovit i prostřednictvím Ozvěň vlastníky místních pozemků, kteří si pamatují, že na jejich polnostech dřív nějaká alej nebo mez byla a měli by zájem obnovit tuto přirozenou část přírody, nechtě se neváhají ozvat. Budeme se snažit, co bude v našich silách.

*Za honební společnost Ondřejov
Kateřina Preislerová*

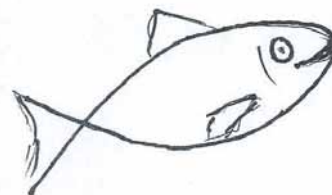
Vážení posluchači,

ze současné situace plyne téměř s jistotou, že letos se při tradiční Rybově vánoční mši nesejdeme a 45 let dlouhá řada mší a koncertů v okolí Říčan, Ondřejova a okolí dozná přerušení.

Pro mnoho z Vás se možná naše provedení stalo nedílnou součástí Vánoc, a proto mi dovoluňte, abych předložil náhradní řešení. Určitě všichni máme nejrůznější nahrávky zmíněné mše, takže nic nebrání tomu, abychom si ku příkladu 24. 12. ve 21 hodin pustili doma provedení „Rybovky“. Tak se nám podaří alespoň na dálku se spojit a mít společný prožitek, bacilům navzdory.

Pokud by okolnosti umožnily alespoň nějaké setkání u živého Betlému nebo při jiné příležitosti, dozvíte se o tom na www.rybovky.cz. Vážení a milí přátelé, závěrem Vám všem přeji požehnané a pohodové Vánoce, klid a pokoj v rodinách i ve Vašem okolí a velice se těším, že za rok touto dobou již budete moci s řádnou pozvánkou v ruce přemýšlet o tom, kdy a kam přijдете poslouchat.

*S pozdravem vám všem
Josef Zicha*

Stopy výtvarných umělců a architektů v Ondřejově

Ondřejovské webové stránky uvádí pouze čtyři významné osobnosti, spjaté s Ondřejovem.

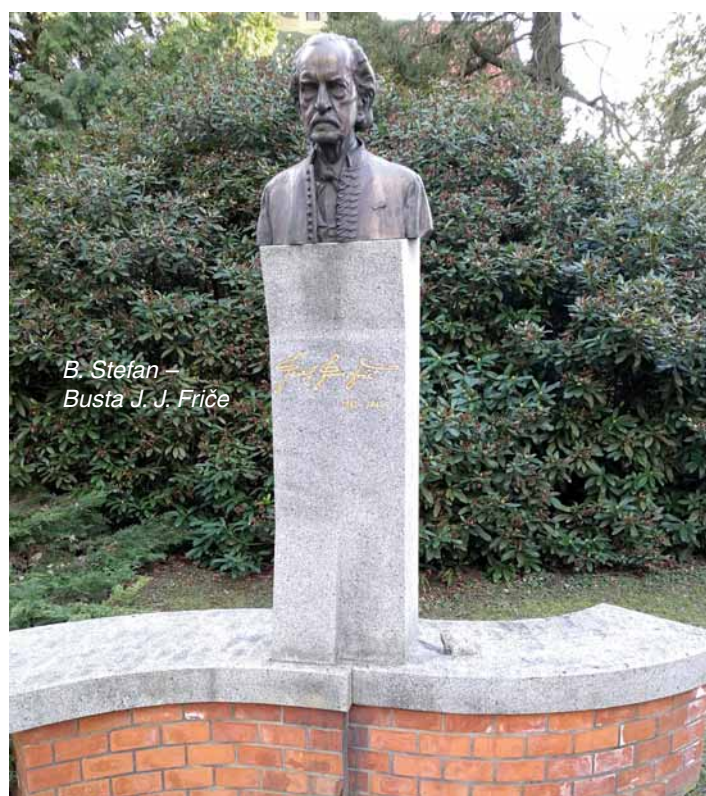
Jsou to dr. Josef Jan Frič, prof. dr. František Nušl, prof. gen. František Vejmelka a slečna Eleonora Ehrenbergová.

Domnívám se, že tento výčet není úplný. Ondřejovem prošly mnohé osobnosti, které se nesmazatelně zapsaly do historie Československa, potažmo České republiky a proslavili se i v mezinárodním měřítku.

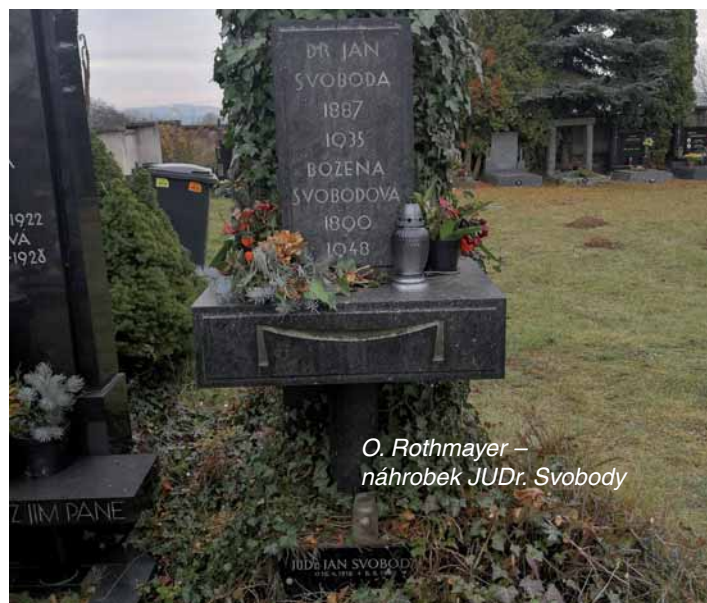
V tomto článku jsem se zaměřil především na již nežijící výtvarné umělce a architekty, kteří v Ondřejově někdy působili, žili a nebo pro Ondřejov něco udělali.

Asi i já na někoho zapomenu a přiznávám se, že jsem nepátral v Třeblatech a Turkovicích. Proto se omlouvám předem a víte-li o někom, kdo zde zanechal svou výtvarnou stopu, a já ho ve svém výčtu neuvedl, určitě neváhejte a napište do Ozvěn. Pokud se hovoří o zanechaných stopách, tak je nutné zmínit především „Největšího Čecha“ **Járu Cimrmana**, který zanechal své stopy snad ve všech koutech České republiky. Vzhledem k tomu, že se stal i čestným členem Astronomické společnosti, tak se můžeme domnívat, že spolu s bratry Fričovými vybíral místo pro jejich hvězdárnu, pokud se přímo nepodílel na astronomických objevech. Járacimrman je i jméno planety č. 7796 objevené v r. 1996 na Kleti. Osobu Járy Cimrmana nám přibližuje „životopisný dokument“ natočený v roce 1983 režisérem **Ladislavem Smoljakem** „Jára Cimrman, ležící a spící“, kde je na věky věků zachycena významná stopa ondřejovských ochotníků a občanů, kteří měli tu čest a v daném filmu si zahráli hlavně publikum v legendární ondřejovské Sokolovně při scénce Vichr z hor, která se vždy hrála, když uváděná Cimrmanova hra vyvolala nespokojenost diváků a ti se dožadovali vrácení vstupného.

Filmů a hudebních klipů se v Ondřejově a hlavně na hvězdárně natáčelo více. Hodně času tu v roce 1979 strávil filmový štáb režiséra **Jiřího Svobody** při natáčení filmu Modrá planeta s **Jiřím Menzlem** v titulní roli. Ve filmu hrály tehdejší hvězdy, Evelyn Steimarová, Jiří Kodet, Radoslav Brzobohatý a další. Je tam dobrá hudba od Vadima Petrova.

B. Stefan –
Busta J. J. Friče

O. Rothmayer –
náhrobek JUDr. Svobody

Osobně si vzpomínám na natáčení videoklipu s Hankou Zagorovou U Lva, ale co zpívala nevím. Vděčnou kulisou v různých filmech a seriálech býval hlavně „dvoumetr“.

Při zmínkách o filmu mne napadlo jméno **Jiří Voskovec**, který byl hodně vzdáleně s Fričovými příbuzný (přes Kavalírovi ze Sázavy) a do Ondřejova v mladém věku párkrát zajel, jak se zmiňuje ve svých dopisech.

Ondřejovská hvězdárna je vyryta i na matricích pro tisk poštovních známek. U příležitosti Mezinárodního geofyzikálního roku byla vydána roku 1957 sada tří známek podle návrhu grafika a malíře **Františka Hudečka** (7. 4. 1909 Němčice – 13. 5. 1990 Praha), na 30 hal je zobrazen radioteleskop se sluneční budovou (rytec Bohdan Roule). V roce 1967 byla vydána u příležitosti zasedání Mezinárodní astronomické unie v Praze známka s vyobrazeným „dvoumetrem“, který byl při této příležitosti slavnostně otevřen. Autorem návrhu byl vynikající grafik, ilustrátor, akademický malíř **Jaroslav Lukavský** (11. 3. 1924 Praha – 12. 12. 1984 Praha).

Ke 100. výročí založení hvězdárny byla navržena absolventem pražské akademie výtvarných umění grafikem a ilustrátorem

M. Havlíček – *In Tristium Memoriam*

Zdeňkem Mézlem (31. 10. 1934 Praha – 23. 5. 2016 Praha) známka s vyobrazenou Centrální kopulí a „dvoumetrem“. Rytcem pro tuto emisi známek z roku 1998 byl skvělý grafik, rytec **Josef Herčík** (22. 3. 1922 Uherský Brod – 9. 7. 1999 Praha). Herčík začínal jako rytec stělných zbraní ve zbrojovce v Uherském Brodě. Jeho tvorba zahrnuje přes 400 známkových rytin, za které získal řadu ocenění doma i v zahraničí.

Tyto stopy jsou sice svázané s Ondřejovem, ale v Ondřejově si na ně nelze „sáhnout“. Co lze najít a vidět v Ondřejově, kteří umělci se zde podepsali a se kterými osobnostmi jsou spojena některá díla? Nejvíce spojení najdeme s rodinou dr. Josefa Jana Friče. Velice podrobně je vše uvedeno v knize paní učitelky Šárky Bumbové, *Vyprávění o rodu Fričů* (vydal Astronomický ústav AV ČR v roce 1999). Z této vynikající publikace jsem čerpal.

Dr. Frič si objednal architektonický návrh své hvězdárny u **prof. arch. Josefa Fanty**, rodáka ze Sudoměřic u Tábora (7. 12. 1856 – 20. 6. 1954 Praha). Fantova nejznámější díla jsou Hlavní nádraží v Praze, Mohyla míru u Slavkova, též navrhnul např. sgrafita na dům architekta Wiehla na Václavském náměstí. Fanta navrhnul hvězdárnu v secesním stylu. V roce 1905 započala stavba vily s pracovnou pro dr. Friče. Po obvodu vily jsou provedena v omítce sgrafita podle návrhů malíře, ilustrátora a básníka **Karla Ludvíka Klusáčka** (26. 10. 1865 Polná – 21. 2. 1929 Praha). Klusáček byl i památkář, aktivní člen Klubu Za starou Prahu. Výstavba hvězdárny pokračovala stavbou centrální kopule, západní kopule + další menší stavby (protipožární nádrž, 2 pozorovací domky, domek zahradníka, obytný domek, malá dílna). V projektu byly i návrhy na východní a jižní kopuli, které se již nepostavily. Realizoval se hlavní vstup tzv. U Lva (s nápisy „Českému národu“, „1928“, „Věnováno vědě a práci“), a zahrada – arboretum s řadou vzácných dřevin a keřů. Součástí vstupního areálu je i pískovcový empírový pomníček, který nechal v roce 1843 přímo na vrcholu Mandy vztyčit tehdejší ondřejovský farář Václav Horáček, na památku tažení

studentského pluku do Českých Budějovic v roce 1800, kterého se také účastnil. Když Fričové kupovali vrch Manda od obce Ondřejov, tak jedna z podmínek obce byla zachovat pomníček. Proto prvními pracemi na vrchu Manda, byl přesun pomníčku z vrcholu kopce, na jižní svah zhruba do půli vrchu.

Od Fanty je pomníček na paloučku před Západní kopulí vytvořený jako schránka pro urnu a na památku manželky J. J. Friče paní Marie Fričové roz. Federové (13. 9. 1871 – 20. 11. 1917). Je zde též vzpomenu ta vnučka Marie (9. 6. 1933 – 12. 11. 1934).

Hned vedle Západní kopule je zasazena do kamene skleněná deska se jménem Wiehl. Jedná se o jméno dalšího významného tvůrce **Antonína Wiehla** (26. 4. 1846 Plasy – 4. 11. 1910 Praha), jak uvádí Wikipedie – architekt, stavitel, muzejní pracovník, konzervátor památkové péče, mecenáš. Jeho jméno nechal snad Frič zvěčnit na památku Wiehlova finančního příspěvku na stavbu hvězdárny.

V otevřeném přízemním prostoru Západní kopule je na stěně umístěna pamětní deska s reliéfem Hradčan a nápisem „IN TRISTIUM MEMORIAM“ z latinského „NA PAMÁTKU“ od akademického sochaře **Milana Havlíčka** (1. 3. 1873 – 2. 12. 1917). Narodil se v Kolíně a zemřel ve vojenské nemocnici v Mostaru. Asi nejznámější Havlíčkovy díla jsou sochy „Tragedie“ a „Komedie“ na pylonech v průčelí Vinohradského divadla. Pamětní desku nechal Josef Frič vytvořit na památku svého o dva roky mladšího bratra Jana, společně začali svá astronomická pozorování a přemýšlet o vybudování hvězdárny. Jan zemřel na zápal slepého střeva v roce 1897 ve věku 33 let. Smrt mladšího bratra Josefa velice zasáhla, proto přejmenoval Mandu na Žalov. Za zmínku stojí, že kmotrem Jana Friče byl básník Jan Neruda a tak ve sgrafitech na budově pracovny jsou i verše Jana Nerudy z *Písní kosmických*.

Do Ondřejova Josef Frič přivedl i sochaře **Bedřicha Stefana** (9. 12. 1896 Praha – 31. 3. 1982 Praha) sochař, medailér a profesor Vysoké školy uměleckoprůmyslové. Studoval u Otakara Španiela, Jana Štursy, ve dvacátých letech min. století získal roční stipendium ve Francii, kam se v následujících letech často vracel. Vytvořil kopii barokní sochy sv. Ondřeje (originál kolem roku 1740), co se stalo s originálem nevím. Co vím, že busta Josefa Jana Friče, od Bedřicha Stefana, je umístěná v prostoru pod pracovnou J. J. Friče v místech, kde čekají návštěvníci hvězdárny na průvodce. Manželka Bedřicha Stefana, významná sochařka **Hana Wichterlová** (2. 3. 1903 – 29. 8. 1990), byla starší sestra světoznámého chemika Otty Wichterleho, sourozenci se narodili v Prostějově. Jejich otec byl spolujatelem firmy na výrobu zemědělských strojů Wikov (Wichter-

J. Fanta – pomníček paní Fričové

le a Kovářík), po znárodnění přejmenované na Agrostroj Prostějov. S Bedřichem Stefanem se poznala při studiu sochařství ve třídě Jana Štursy v letech 1919 – 1925, ale vzali se až v roce 1942.

Prvním ředitelem hvězdárny byl jmenován prof. František Nušl, jeho syn **Jan Nušl** (19. 10. 1900 – 20. 9. 1986) strávil v Ondřejově dětství a také zde občas docházel do školy. V knize Šárky Bumbové je úplný přepis rozhovoru, který s ním vedla v roce 1986 nedlouho před jeho úmrtím. Jan Nušl vystudoval šperkařství, vyučil se stříbrníkem a na Vysoké škole uměleckoprůmyslové vystudoval ornamentální modelování, figurální plastiku a modelování v kovu. Vysoké ocenění získaly jeho práce vystavené na Světové výstavě EXPO 58 v Bruselu (zlaté šperky s českými granáty a mříž pro halu kina Bruselského pavilónu). Jeho stopa je v Ondřejově na náměstí vedle sochy sv. Jana Nepomuckého, kde byla vysazena v roce 1928 Lípa svobody jejíž osud je součástí ondřejovské historie. Na místě této lípy je od Jana Nušla vytvořen kovový památník – stylizován větvemi lípy rašícími z betonového základu, ovíjenými kovovou stužkou s nápisem „ZDE ROSTLA LÍPA SVOBODY, KTEROU NĚMCI ROKU 1940 VYTRHLI ZE ZEMĚ – ŽIJE DÁL V NAŠÍ PAMĚTI.“

Po té co se stal Astronomický ústav součástí Československé akademie věd došlo k dalšímu rozvoji a budování nových objektů. Z ateliéru architektky **Emanuely Kittrichové Mazancové** (10. 1. 1909 Horažďovice – 8. 12. 1989 Praha) je návrh „sluneční“ budovy s kopulí, dvěma pozorovacími plošinami, spektrohelioskopem a jejího okolí, realizovaný v letech 1952 – 1955 na východním úbočí Mandy. V té době pracovala ve Státním ústavu pro projektování hl. m. Prahy. E. Kittrichová často spolupracovala se svým manželem architektem **Josefem Kittrichem** (4. 12. 1901 Bernatice – 12. 10. 1968 Praha), ten mimo jiné s architektem J. Hrubým navrhnul ve 30. letech min. století obchodní dům Bílá labuť v Praze.

Architektonický návrh kopule dvoumetrového Perkova dalekohledu s provozní budovou je dílem **ing. arch. Pavla Procházky** (17. 5. 1930 Praha – 12. 11. 2009 Praha) tehdy byl zaměstnancem Krajského projektového ústavu v Praze. Velmi náročná stavba vyžadovala přesnost téměř na milimetry, odtlumení veškerých vibrací z provozu kopule i z venkovního prostředí. Parametry stavby budí respekt. Hmotnost válcové betonové stavby o průměru 21 m je něco málo přes 1 000 t, ta nese pohyblivou kopuli o průměru 20 m a hmotnosti 200 t, dalekohled je na odtlumeném betonovém podstavci o hmotnosti 960 t, samotný dalekohled má asi 94 t z toho zrcadlo váží „jen“ 2,5 t. Stavbu, která započala v roce 1959 a byla dokončena v r. 1966, realizoval Průmstav, závod Kolín. Slavnostní otevření proběhlo v srpnu 1967. Objekt je pojmenován po nedávno zemřelém profesoru Luboši Perkovi, který se významnou měrou zasloužil o stavbu největšího českého dalekohledu.

Pan architekt Procházka je podepsán i pod výkresy budovy Geodetické observatoře Pecný a bytovek na hvězdárně a u některých dalších objektů na hvězdárně. Podle jeho návrhů se realizovala sluneční observatoř na ostrově Hvar v Chorvatsku. Observatoř na Hvaru vznikla v roce 1972 jako společný vědecký projekt Socialistické Chorvatské republiky (tehdy jedna ze šesti zemí Socialistické federativní republiky Jugoslávie) a Astronomického ústavu v Ondřejově. Nyní se o observatoř na Hvaru stará Fakulta geodézie University Záhřeb.

Při procházce parkem hvězdárny si určitě každý všimne kamenných objektů, vytvořených v rámci symposií Kameny a hvězdy, organizovaných na hvězdárně tehdejším ředitelem, p. Janem Paloušem, v letech 1998 – 2002. Díla umělců **Jana Ambrúze, Zdeňka Hůly, Jiřího Kačera, Pavla Opočenského, Petera Rollera, Čestmíra Sušky, Michala Škody, Aleše Veselého a Jindřicha Zeithammla** si určitě

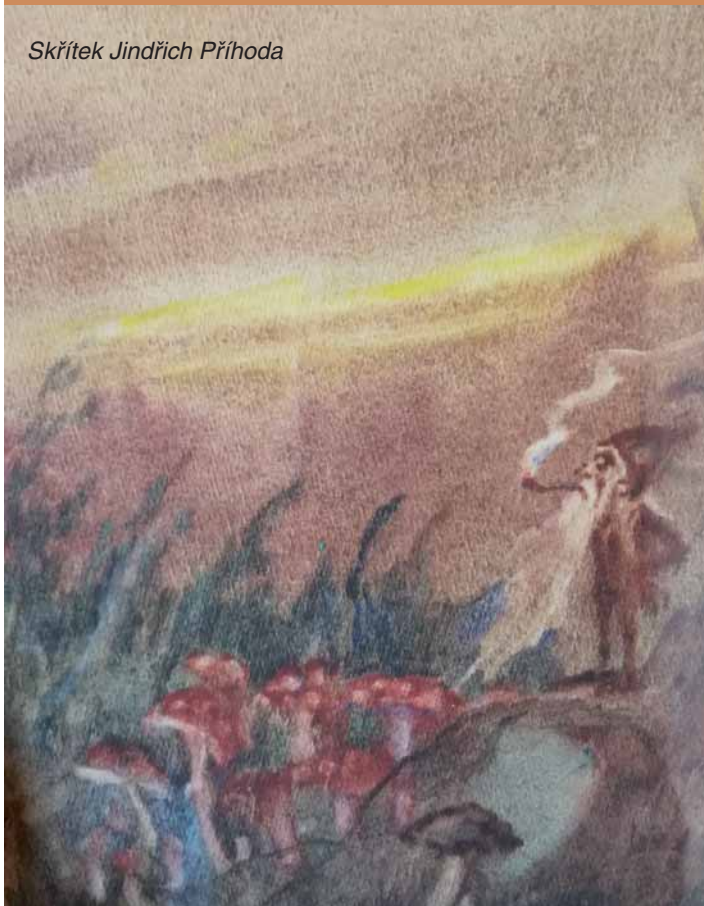

A. Veselý – Malá brána

Náhrobek akademického malíře J. Příhody

Skřítek Jindřich Příhoda

JUDr. Jan Svoboda vrchní rada kanceláře prezidenta republiky T. G. Masaryka. JUDr. Svoboda zemřel v roce 1935 ve svých 47 letech a je pochován na zdejším hřbitově, náhrobek mu navrhnul též Otta Rothmayer. Jak se píše v kronice: *Městečko Ondřejov vděčí dr. Svobodovi za jeho kulturní a vzdělávací činnost, zvláště pak za zásluhu při postavení pomníku padlým vojákům, jehož byl dr. Svoboda hlavním spoluvůrcem.*

Pokud se půjdete podívat na hřbitov na pomník JUDr. Svobody (č. hrobu 274) tak si všimněte, téměř naproti, i pomníku (č. 7) z červeného pískovce, kde je pochován akademický malíř **Jindřich Příhoda** (22. 2. 1892 Božejov – 1. 11. 1970 Ondřejov). V Tomanově slovníku výtvarných umělců se mimo jiné dočteme: „Malíř a grafik. Žák pražské akademie u Bukovace, Preislera a Hynaise. Tvoří zejména akvarely s fantasijními motivy z říše pohádek“. Jeho obrázky trpaslíků, skřítků, vodníků nebo třeba noční oblohy s kometou lze najít i na internetových prodejnách a aukcích. Po svém nastěhování do Ondřejova (v podnájmu v Nebovického vile, č.p. 149) se u nás mnohokrát zastavil, neboť žil dlouhou dobu v Praze – Libni, kde ho také léčil můj děda MUDr. Zdeněk Franc.

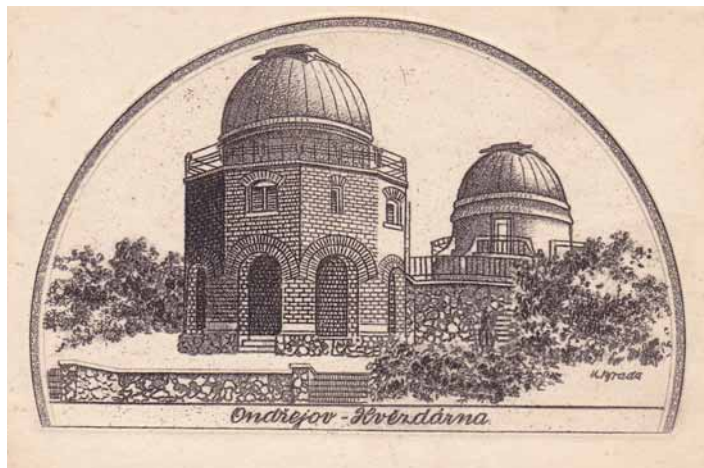
Děkuji Pavlu Řezbovi za jeho recenzi a připomínky. Jedna se týkala grafika a malíře **Karla Brady**, který v Ondřejově bydlel někdy v 50. letech cca 15 let ve Sportovní ulici, č. evidenční 184. V Ondřejově maloval perokresby, které byly vydány jako pohlednice. Bohužel jsem nenašel další podrobnosti k jeho životu a umělecké dráze. Ani Toman ho ve svém slovníku neuvádí. Snad se podaří najít více a doplnit tak ondřejovskou historii.

Ondřejov, listopad 2020, Igor Valníček

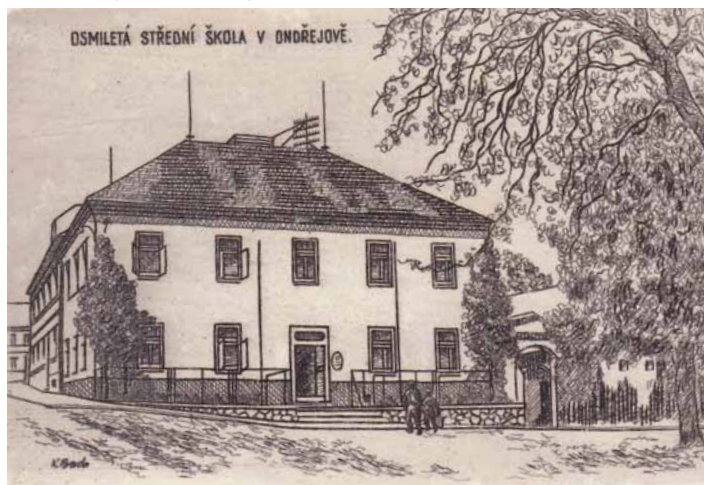
zaslouží samostatný článek v některém z příštích čísel Ozvěň. Jen bych zmínil, že nejvíce je svými díly na hvězdárně zastoupen Zdeněk Hůla. Na palouku pod Západní kopulí si určitě všimnete čedičových Čtyř krystalů od Pavla Opočenského, cestičkou od Západní kopule k radarové louce narazíte na Malou bránu od profesora Aleše Veselého (3. 2. 1935 Čáslav – 14. 12. 2015 Praha) a na radarové louce nepřehlédnete Vepice – dílo Čestmíra Sušky.

V minulém čísle Ozvěň se psalo o ondřejovském kostele sv. Šimona a Judy. Až teprve z článku Pavla Řezby jsem se dozvěděl, že současný oltářní obraz Šimon a Juda před Nejsvětější trojicí je namalován malířem **Josefem Mathauserem** (24. 6. 1846 Staňkov – 10. 1. 1917 Praha) podle obrazu významného malíře 18. století, jezuita **Ignáce Viktorina Raaba** (5. 9. 1715 Nechanice – 2. 2. 1787 Velehrad). Josef Mathauser určitě není nevýznamný malíř. Studoval na akademii v Praze, vedle portrétů se věnoval malbě náboženských a historických obrazů. Z významnějších prací je často zmiňována jeho účast na malbě náboženských výjevů ve Svaté Hoře u Příbrami. Raabův obraz se stal součástí ondřejovského oltáře při přestavbě kostela v 18. století. Dílo malíře Raaba nalezneme na výmalbách, freskách a obrazech řady klášterů a kostelů ve městech a obcích celé České republiky.

Na náměstí na místě bývalého rybníčku před školou stojí od roku 1928 památník padlým od Otty Rothmayera. Architekt **Otta Rothmayer** (28. 2. 1892 Praha – 24. 9. 1966 Praha) spolupracovník architekta Pražského hradu Jože Plečnika. Rothmayerova díla z období před 2. svět. válkou najdeme především na Pražském hradě. Po roce 1947 učil ve speciální škole užité architektury na Uměleckoprůmyslové škole. V roce 1951 dostal výpověď a pak se již věnoval jen drobné architektuře a výstavním projektům. Jeho vilka ve Střešovicích je dnes součástí expozic Muzea hlavního města Prahy. Rothmayera přivedl do Ondřejova zdejší rodák

Perokresby Karla Brady

Milí čtenáři Ozvěň,

v červnu jsem se s vámi na konci školního roku loučila s vysloveným přáním, aby naše škola na nás čekala po prázdninách v září tak, jak jsme na ni zvyklí a jak ji máme rádi. Třeba i s přísnějšími hygienickými pravidly, ale otevřená pro všechny.

Ano, škola se v září otevřela všem, ale již po několika málo týdnech došlo k prvním omezením a poté se škola zavřela úplně. A děti i učitelé se zase museli přesunout do „domácích lavic“. Tentokrát jsme byli již lépe připraveni a přechod na distanční výuku proběhl bez větších komplikací. Naštěstí uzavření škol netrvalo tak dlouho jako na jaře. A i když návrat do školy probíhá ve velmi přísném režimu, všichni jsme radostně přivítali možnost se zase potkávat osobně. Pravidla pro fungování školy, nastavená Krajskou hygienickou stanicí a MŠMT, je někdy velmi obtížné dodržet. Prostory v naší škole a jídelně nejsou bohužel tak velké. Vytvořit takový harmonogram, aby se co nejméně potkávalo téměř 300 dětí a 40 dospělých je prakticky nemožné. I proto se může stát,

že někdy děti nestihnou autobus nebo se v jídelně musí najíst rychleji než obvykle. Vše se nám však zatím daří řešit.

Výuka probíhá, bohužel nám jsou odepřeny veškeré společenské, kulturní a sportovní akce, které tolik přispívají k rozmanitosti života školy. Nebylo možné uspořádat tradiční slavnostní zahájení školního roku, nemohou probíhat žádné sportovní turnaje, kde třídy přátelsky soupeří mezi sebou. Poprvé po patnácti letech nebude v zahradě kostela sv. Šimona a Judy v Ondřejově ožívat příběh o narození Ježíška během úžasného představení Oživlý Betlém.

I když nemůžeme provozovat žádné z těchto aktivit, snažíme se dětem zpes-

trit výuku jinou formou. Dokud bylo příznivé počasí, využívali jsme provizorní venkovní učebny, které vznikly na dvoře školy. Za pomoci zřizovatele a ondřejovských hasičů jsme na dvoře umístili několik setů stolů a lavic a vytvořili 3 oddělené učebny, některé vybavené i tabulí. Zde probíhala výuka českého jazyka, matematiky i angličtiny. Fotografie napoví, jak se u nás na podzim učilo. Tato venkovní výuka se nám natolik osvědčila, že plánujeme na jaře a v létě vyučovat na dvorku, i když žádná opatření třeba již nebudou. A protože se děti jednotlivých tříd nemohou mezi sebou potkávat, navštívil naše žáky Mikuláš se svou nebeskou družinou tentokrát z řad vyučujících. A musím jim poděkovat, jak dobře se této role zhostili.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem zaměstnancům školy, učitelům, rodičům a dětem za jejich práci a za to, jak skvěle všichni tuto nastalou situaci zvládáme. Situace je mimořádná, budme proto prosím všichni ještě více shovívaví a mluvěme spolu slušně a kultivovaně. Všechno se dá vyřešit, pokud budou dospělí i děti spolu komunikovat s úctou a respektem.

Milí čtenáři, dovolte mi Vám popřát hlavně hodně zdraví, štěstí, úspěchů a úsměvů v novém roce.

Mgr. Eva Štosová,
ředitelka školy

Venkovní učebny

Poděkování

Sbírku Český den proti rakovině uspořádali již tradičně žáci 9. třídy. Tentokrát se uskutečnila jen tak tak v náhradním termínu, a to 30. 9. 2020. I v této pro všechny nelehké době se podařilo vybrat neuvěřitelný příspěvek, který putoval na dobrou věc. Moc děkujeme všem, kteří přispěli!

Ing. Hana Chaloupková, zástupkyně ředitelky

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

Základní škola Ondřejov
PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ
VE STŘEDU 30. ZÁŘÍ 2020 BYLA PRODEJEM KYTIČEK ZÍSKÁNA ČÁSTKA:

25 175 Kč

Český den proti rakovině 2020

VYBRANÉ PROSTŘEDKY BUDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA - NÁDOROVOU PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACOVÍŠŤ.

Liga proti rakovině Praha
Za pořadatele sbírky:
MUDr. Michaela Fridrichová

ARCADIA PRAHA
Za organizátora sbírky:
Mgr. Jana Maulerová

www.cdpr.cz • www.lpr.cz **DĚKUJEME!**

Výtvarné dílny 4. B

Karanténa může být i fajn

Na tuto nevšední situaci, kdy jsou všichni doma unudění k smrti, jsem si poněkud zvykl a dokážu si ji i pořádně užít. Téměř každý den spím až do devíti ráno, a tak vstávám většinou s úsměvem na tváři, narozdíl od normálních školních dnů. Ani učení mi tolik nevadí, protože si ho prokládám návštěvami ovčích louky, kde se nadýchám čerstvého vzduchu a trochu si uvolním mysl. Obědy vaří maminka velmi chutné, a proto se na ně většinou těším. Během karantény jsme s Matějem narazili na cyklotrialový park, kde jsme byli už tolikrát, že se toho snad nedopočítám. Bohužel ale s nebezpečnou zábavou přichází i úraz – několikrát jsem sletěl z kola na zem. Na louce jsme si vysekali malé ragbyové hřiště, kde jsme dosud téměř denně trénovali. Nesmím zapomenout na jednu z našich nejoblíbenějších zálib, a to jsou Babbety. Jezdíme na nich po zdejších loukách a moc nás to baví. Mám se prostě fajn.

Ondřej Sehnal, 8. třída

Korona prázdniny, aneb Co dělám a jak se mám

Nejdříve jsem si myslel, že je to super, ale postupně si uvědomuji, že je to opravdu na nic.

Celý týden jsem zdeptaný úkoly, nevím, co mám dělat dřív a na druhou stranu je to ukrutná nuda.

Jedinou formou socializace je hraní online hry s kamarády.

Prakticky si celé ráno píšu úkoly a i tak v tom mám celkem zmatek, odpoledne mám přestávku, poté přijdou další úkoly, (jakoby jich už nebylo dost) které si hned musím udělat.

V úkolech si ZAČÍNÁM dělat pořádek a dokážu se zabavit.

Zatím žiju a doufám, že budu žít i dál. Snad se to bude zlepšovat a zlepšovat.

Pokud by čtenáře zajímalo, jak se mám, tak se mám průměrně.

A teď z pozitivního soudku. Můžu se věnovat hudbě a dokonce jsem i trochu přibral.

Filip Toman, 8. třída

Dva smyšlené příběhy na čtyři zadaná slova, které ukazují literární nadání a fantazii našich malých spisovatelů.

„Začínající spisovatel“ Michael Sehnal účinkuje také v několika televizních reklamách.

Mám problém(y)

„Dobré ráno!“ řekl jsem své nevlastní mamince. Hned, když jsem vstal, bylo to na mě vidět, ukradl jsem svému spolužákovi pět tisíc korun a nepřiznal se ani jemu, ani mámě a dokonce ani panu řediteli, který to ve třídě vyšetřoval. Měl jsem špatné myšlenky. V hlavě jsem se snažil vymyslet nějaký opravdu velkolepý plán, díky kterému bude vše v pořádku. Šel jsem do školy a najednou se to stalo. Dostal jsem se do tak strašné situace, že jsem nevěděl, co dělat. Před školou stála policie, zezelenal jsem, tak jako před rokem, když jsme ve škole pitvali rybu. Bleskurychle jsem vběhl do školy, nutně jsem se potřeboval něčeho napít. Vzpomněl jsem si, že u jídelny je kohoutek. Běžel jsem tam, ale zrovna z něj netekla voda. „Néé!“ zakřičel jsem. „Snad si pro láhev vody nebudu muset dojít až od popelnice,“ říkal jsem si v duchu. To by byla opravdu katastrofa!

Michael Sehnal, 8. třída

Školní den

Spolužák mi zase musel půjčit propisovací tužku, protože já hlupák si ji opět zapomněl. Dnes mám asi den blbec. Také jsem dostal čtyřku z matematiky. To bude doma velkolepý sekec mazec, ale raději budu myslet na lepší věci. Třeba, že se mi z nové mikiny vypraly černé fleky od barvy. Byly i lepší situace. Například, když mi táta z ničeho nic koupil nový mobil. Raději se vracím z myšlenek a jdu k věci. Jelikož je příští hodina přírodopis, budeme pitvat ryby. Fuj. Přejde mi to nechutné. Budu se muset napít, protože mám plnou pusku žaludečních šťáv. Po skončení hodiny paní učitelka vyhodila ryby do popelnice. Byl to šílený den a jsem rád, že je za mnou.

Matěj Titz, 8. třída

DISTANČNÍ VÝUKA V 1. A

NA ZAČÁTKU KAŽDÉHO ŠKOLNÍHO ROKU SE ŽÁKŮM PŘEJE MNOHO ÚSPĚCHŮ
A NEZAPOMENUTELNÝCH CHVIL STRÁVENÝCH VE ŠKOLNÍCH LAVICÍCH.

Maruškou Foltánkovou si přes nahraná videa na Youtube zazpívali lidové písně s klavírním doprovodem.

Nepostradatelnou členkou našeho týmu byla po celou dobu distanční výuky paní asistentka Pavlína Kohoutková. Ta se denně starala o výuku žáka z bilingvní rodiny.

Po návratu do školních lavic jsme naše pilné prvňáčky odměnily medailemi s obrázkem jejich skupinového maskota a drobnou sladkostí. Jistě uznáte, že si to zasloužili!

Online výuce, i když se jedná o nouzové řešení, musíme připsat i jedno velké plus: žáci získávají dovednost práce s online nástroji, které jsou v dnešní době trendem.

Prvňáčkům přeji i nadále mnoho úspěchů ve školních lavicích!

A pokud by se případně opět vrátili do těch domácích, tak ať jim vydrží jejich skvěle nasazení a píle!

*třídní učitelka 1. A Mgr. Eliška Brzobohatá,
učitelka 1. A Mgr. Marie Foltánková*

Prvňáčky potřebují takových příjemných chvil zažít ve škole co nejvíce, aby si na školu zvykli a chodili do ní rádi.

Letošní prvňáčky neměli ani tušení, že své školní poprvé zažijí nejen ve školních lavicích, ale že si, stejně jako žáci vyšších ročníků, vyzkouší i tzv. distanční výuku. Tato výuka probíhala z důvodu nařízených epidemiologických opatření od poloviny října až do poloviny listopadu.

V 1. A se zpočátku jednalo především o zadávání domácích prací z učebnic a pracovních sešitů ve všech hlavních předmětech. Nebyly jsme si totiž jisty, zda by naši prvňáčci zvládli online výuku přes počítač. Jak se brzy ukázalo, velmi jsme je podceňovaly!

Od začátku listopadu přešla tedy i celá 1. A na pravidelnou denní online výuku přes aplikaci Microsoft Teams.

Před spuštěním této akce bylo však potřeba udělat pečlivý „bojový“ plán. Vzhledem k početnosti naší třídy (o našich 31 prvňáčků pečujeme dvě učitelky a jedna asistentka) jsme děti rozdělily do tří skupin a sestavily online rozvrh. Každá skupinka dostala svého zvířecího maskota, takže jsme se od 2. listopadu online setkávaly s Tygříky, Lvíčky a Orly.

Učily jsme vždy dopoledne. Šedesát minut výuku jsme rozdělily do kratších bloků

s desetiminutovými přestávkami. Žáci se výuky zúčastnili velice aktivně a nadšeně. Za jejich skvělé nasazení patří jim i jejich rodičům velký obdiv a uznání!

Plnili skvěle nejen povinné úkoly z hlavních předmětů, ale společně jsme zvládli i výtvarnou a hudební výchovu. Děti tvořily z papíru a podzimních přírodnin krásné panáčky, svícný, ozdoby či zvířátka, malovaly na listí. Společně s paní učitelkou

Pozorovali jsme pád meteoritů v Jizerských horách, možná jste bolid také viděli

V neděli 8. listopadu 2020 večer krátce před čtvrt na sedm středoevropského času ozářil především severní část Čech velmi jasný meteor – bolid. I když kvůli inverznímu rázu počasí na velké části našeho území zůstal pro většinu obyvatel skrytý hustou vrstvou nízké oblačnosti, našla se místa, kde bylo alespoň částečně jasno, a několik náhodných svědků poslalo na hvězdárnu svá hlášení. Zvláště v oblasti letu bolidu (Jizerské hory) se jednalo o zcela mimořádný zážitek.

Pro objasnění tohoto velmi vzácného přírodního úkazu bylo ovšem rozhodující, že se podařilo zaznamenat speciálními přístroji, které jsou rozmístěny po celém našem území na stanicích tzv. Evropské bolidové sítě, jejíž centrum je v Astronomickém ústavu AV ČR v Ondřejově. Naštěstí bylo v době přeletu bolidu zcela nebo aspoň částečně jasno na více jak polovině všech stanic, přičemž na 9 z nich byl bolid zaznamenán. Díky těmto fotografickým a video záznamům bylo možné velmi podrobně a přesně popsat jak atmosférickou dráhu bolidu, tak i jeho předsrážkovou dráhu ve Sluneční soustavě. Kromě toho máme i základní informace o složení a struktuře původního tělesa (meteoroidu) a také jsme určili oblast, kde by mělo několik menších úlomků meteoroidu, tedy meteoritů, na zemském povrchu ležet.

Bolid (označen jako EN081120) byl velmi dobře fotograficky zachycen automatickými digitálními celooblohovými bolidovými kamerami na stanicích Frýdlant, Šindelová (Krušné hory), Přimda, Churáňov (Šumava) a na Moravě Červená hora, Lysá hora a Veselí nad Moravou. Celá světelná dráha bolidu byla nad Jizerskými horami. Z fotografických záznamů se nám podařilo určit všechny parametry jeho průletu atmosférou s velmi vysokou přesností. Na stanicích na Churáňově, Přimdě a Červené hoře se k tomu podařilo pořídit i fotografické spektrum bolidu, které naznačuje, že se jednalo o kamenný meteorit běžného složení. Velmi důležité jsou také záznamy z našich videokamer na Lysé hoře a rakouské stanici Martinsberg, které slouží k přesnému určení dynamiky průletu bolidu atmosférou a také ukazují přímo viditelnou fragmentaci tělesa v atmosféře.

Navíc přesný průběh svícení bolidu byl zaznamenán velmi rychlými fotometry na všech stanicích naší sítě, bolid byl totiž tak jasný, že byl dobře viditelný z celé střední Evropy. Tyto unikátní přístroje, které jsou taktéž součástí našich kamer, registrují bolidy v jakémkoliv počasí. Jejich časové rozlišení je 5 000 vzorků za sekundu a slouží k přesnému určení času přeletu bolidu, jeho jasnosti a k detailnímu modelování jeho fragmentace během průletu atmosférou.

CO SE PŘESNĚ ODEHRÁLO V NEDELI 8. LISTOPADU 2020 VEČER NAD SEVERNÍMI ČECHAMI?

Přesně v 18 hodin 11 minut a 2 sekundy středoevropského času vstoupil do zemské atmosféry meteoroid o hmotnosti přibližně 20 kilogramů a začal svítit ve výšce 88 km nad Hejnicemi v Jizerských horách. Těleso se v té době pohybovalo rychlostí 16 km/s a po velmi strmé dráze skloněné k zemskému povrchu 77 stupňů pokračovalo v letu jihovýchodním směrem a postupně zjasňovalo. Maximální jasnost, která odpovídala jasnosti Měsíce v úplňku, bolid dosáhl v krátkém zjasnění ve výšce 33 km. V této fázi letu se již také meteoroid v atmosféře výrazně brzdil a také se rozpadal. Celou světelnou dráhu dlouhou 70 km uletěl za 5 sekund a pohasl ve výšce pouhých 20 km nad jižní částí Jizerských hor. Jeden větší úlomek a vícero malých, řádově desetigramových a gramových úlomků, mohlo dopadnout na zemský povrch.

Před srážkou se Zemí meteoroid obíhal Slunce po málo výstředné dráze, která byla necelých 20 stupňů skloněna k rovině ekliptiky, tj. rovině zemské dráhy. V přísluní se meteoroid dostával jen o něco blíže ke Slunci než je dráha Země a v odsluní se dostal jen málo za dráhu planety Mars. Velmi pravděpodobně se jednalo původem o část asteroidu pocházejícího z vnitřní části hlavního pásu planetek.

METEORITY SE STÁLE NEPODAŘILO NAJÍT

Terén v dopadové oblasti je velmi složitý. Po mnoha neúspěšných pokusech pátracího týmu Oddělení meziplanetární hmoty Astronomického ústavu AV ČR zveřejnil dopadovou oblast. Kdybyste si tedy chtěli udělat výlet do Jizerských hor k obci Desná v teplém oblečení a s termoskou horkého nápoje (nenapovídáme jakého), můžete se předtím podívat na web Astronomického ústavu AV ČR, kde je v tiskové zprávě zveřejněna mapka s dopadovou oblastí.

Pavel Suchan

Výřez z celooblohového snímku bolidu z 8. listopadu 2020 pořízeného automatickou digitální bolidovou kamerou české části bolidové sítě na stanovišti v areálu Střední školy hospodářské a lesnické ve Frýdlantu v Čechách. Prerušování světelné stopy bolidu (16krát za sekundu) je způsobeno elektronickou clonou a umožňuje určit rychlost bolidu (foto: Astronomický ústav AV ČR).

Letos nás na obloze čeká skutečná Betlémská hvězda

Nečekejte kometu nad Betlémem. Tu nad něj nakreslil až italský malíř Giotto di Bondone ve 14. století.

Dnes víme, že Betlémskou hvězdou kometa nebyla. Pravděpodobně to nebyla ani supernova v únoru roku čtyři před naším letopočtem a ani Venuše jako třetí nejjasnější těleso na obloze. Z hlediska samotného astronomického úkazu a symboliky to s největší pravděpodobností byla třikrát po sobě se opakující konjunkce Jupitera a Saturnu v roce sedm před naším letopočtem. S tímto vysvětlením Betlémské hvězdy přišel před více než čtyřmi stoletími Johannes Kepler. Taková série konjunkcí je velmi vzácná. Planety Jupiter a Saturn se díky perspektivě tehdy jevily po celý rok velmi blízko sebe a navíc v souhvězdí Ryb. Ryby jsou souhvězdím Židů, Saturn židovskou „hvězdou“ a Jupiter zase královskou. Matouš popisuje Betlémskou hvězdu jako „hvězdu na východě“, což této symbolice nahrává ještě víc a také odpovídá viditelnosti planet v první půlce roku sedm před naším letopočtem. Obě planety jsou jasné, zejména Jupiter.

Situace na obloze 17. prosince 2020 večer – Měsíc, Saturn a Jupiter nad jihozápadním obzorem. Po největším přiblížení dvou planet, tedy po 21. prosinci, si Jupiter se Saturnem prohodí místa a Saturn se ocitne vpravo od Jupiteru.

A co to má společného s rokem 2020? Největší planety Sluneční soustavy – Jupiter a Saturn – můžeme na obloze dobře pozorovat už od léta. A všimli jste si? Postupně se k sobě na obloze přibližují, den za dnem. Nyní se nacházejí zvečera nad jihozápadem. Jupiter je vpravo a je jasnější. Předehrou úkazu staletí bude setkání Měsíce s planetami Jupiter a Saturn ve večerních hodinách 16. a 17. prosince. To už planety budou velmi blízko sebe. A hned v první den astronomické zimy se to stane. Na pondělí 21. prosince 2020 si určitě najdete nerušený výhled na jihozápadní obzor, bez jakýchkoliv překážek. Planety Jupiter a Saturn najdeme ten den za soumraku, okolo 17. hodiny, nízko nad jihozápadním obzorem ve velmi těsné blízkosti. Obě planety bude dělit pouhých 6' (což je zhruba pětina průměru měsíčního úplňku). Pohled dalekohledem dokonce umožní spatřit obě planety i s jejich měsíci v zorném poli dalekohledu najednou, takže triedr s sebou. Takto těsná konjunkce obou planetárních obrů nastala naposledy 16. července 1623 a znovu se podobného pohledu dočkáme až 15. března 2080. Půjde tak o úkaz nikoliv století, ale staletí. Navíc letos o Vánocích. Vzpomeňte si pak na Betlémskou hvězdu ... ta letošní bude vlastně jen třetinová (v roce minus 7 to byly tři konjunkce za sebou), zato bude ještě těsnější než tehdy.

Pavel Suchan

Pestrá nabídka SKC

Přestože se opatření v souvislosti s pandemií Covid-19 hodně podepsala na podzimním programu SKC Ondřejově, jeho tým se bude všemožně snažit, aby se lekce pro děti a dospělé zase naplno rozběhly.

■ STÁLICE – Karate a sebeobrana

Mezi oblíbené lekce patří pondělní karate a sebeobrana, tyto kurzy úspěšně už řadu let vede Kristina Bosáková.

„Na výuku mi chodí napůl jak kluci, tak holky, holky jsou o hodně dravější a průbojnější a lépe rozdávají rány. Když se rozjedou, jsou k nezastavení.“

Co vám dává karate?

„Uspokojení, organizuje mi život, neustále mě to nutí trénovat, protože pracuji s mladými lidmi a nechci vypadat jak důchodce. Dává mi sílu a zároveň klid, který v dnešním životě potřebujete nejvíce. Mám také plno zážitků, které jsem měla z dob závodění, a ty se mi opravdu nikdy nesmažou z mysli.“

Potřebovala jste někdy karate ve vlastní sebeobraně?

„Zatím jsem svoje umění nepotřebovala využít v nějaké krizové situaci, není to opravdu jednoduché zareagovat správně a odejít zdráv z boje. Nejsem vyhledávač střetů a ani je nevyvolávám.“

Na jaké úspěchy jste hrdá?

„Trénuji i své děti, Ondřej Bosák je dvojnásobný mistr Eropy JKA v kumite a získal bronzovou medaili na Youth league WKF v Itálii, je několikanásobný mistr republiky. A dcera Kristina Bosáková byla bronzová na ME v kumite v seniorech a je několikanásobná mistryně republiky, Lukáš Hejma je několikanásobný mistr republiky v kata a kumite a třetí na dětské Evropě, Daniel Havlíček je mistr Eropy v kumite, Jakub Havlík poprvé zvítězil na NP JKA v kumite a převládal přes 20 závodníků a tak dál.“

■ NOVINKA – mažoretky

V únoru 2020 se v SKC rozběhly kurzy pro mažoretky. V novém programu jim patří čas v pondělí a ve čtvrtek 15.00. Vyzpovídali jsme lektorku Terezu Šeblovou.

„Jak mažoretky tak twirling jsou určeny všem dětem od tří do patnácti let věku, nezávisle na pohlaví, mnoho lidí často překvapí,

mě oslovila holčička z mého bývalého týmu s tím, že se chce posunout dál. Trénovaly jsme každou volnou chvíli a ještě tentýž rok jsem ji dostala na soutěž, odkud si odvezla první místo, pro mne jako trenérku to byl obrovský úspěch, po kterém vznikl můj vlastní tým s názvem Dance Emotion #nevynechas. Hlavní myšlenku mi vnukl můj dobrý známý Ondřej Novák, který mi kdysi řekl: Zaměř se na věci, které tě těší, s ostatními bojuj nebo se na ně vykašli. Bylo to v období, kdy jsem si procházela složitými zdravotními komplikacemi a všechno to, jak jsem se cítila, jsem dávala do tance. A jeho myšlenka NEVYNECHÁŠ je symbol toho, že všechno jde i když se na první pohled zdá, že je to nemožné.“

Jak si vedou Češi v porovnání s jinými zeměmi v Evropě a ve světě?

„Každý rok si všichni mezi sebou porovnáváme síly na mnoha mistrovství Čech, Evropy a Světa. S každou další soutěží je k neuvěření, kolik zlatých medailí putuje k nám do České republiky. Patříme v porovnání s celým světem k těm nejúspěšnějším.“

kolik máme v asociaci úspěšných chlapců. Důležité je mít cit pro pohyb, hudbu a prostor.“

Jak „mažoretkování“ vzniklo? Kdy? Je to zábava? Sport?

„Nikdy jsem nepřišla na to, kdo byla první mažoretky. Jejich historie však sahá do minulosti. Naši prarodiče si je pamatují jako skupiny děvčat ve strohých kostýmech s čepečkem nebo lodičkou a dřevěnou hůlkou, které pochodovaly s dechovými kapelami a vojáky na mnoha slavnostech. Byly takovou jejich ozdobou. Většinou se jednalo o dívky okolo patnácti let, které to braly jako zábavu. Vše se změnilo někdy okolo roku 2004, kdy do České republiky vstoupil twirling. Pochod se vyměnil za výrazový tanec, balet s prvky gymnastiky, začala se používat moderní hudba a práce s hůlkou neboli «batonem» se stala náročnější. Postupně začaly vznikat profesionální týmy, národní i mezinárodní soutěže s mnoha disciplínami, strohé kostýmy se vyměnily za pestrobarevné dresy a stalo se to nejen volnočasovou aktivitou, ale velice náročným sportem v kategoriích děti, kadet, junior, senior, adult (grand senior).“

Kdy jste se k tomu vy sama dostala?

„Už jako malá – když jsem viděla, jak někdo točí s hůlkou, chtěla jsem to také umět, tenkrát to doma odnesly všechny vařečky. Začala jsem s mažoretkami ve svých

13 letech v nedaleké vesnici Chocerady, kde už několikrát rokem působil tým Páji Smetanové mažoretky Smetanky. Věnovala se pouze klasickým mažoretkám, tudíž jakmile jsem se naučila všechny základy a objevila krásu twirlingu a mažoretok jako sportu, odešla jsem a začala makat sama na sobě. Tenkrát jsem začínala s tím, že budu umět něco nového a u nás neobvyklého, co budu moct jednou předat dál. S tréninkem dalších jsem začala v sedmnácti letech, kdy

Do kolika let to holky i kluky baví, a proč to někoho baví i v dospělosti?

„Většina končí okolo patnácti let, většinou to bývá z časových důvodů. Věková hranice je nastavena na 25 let, avšak v posledních letech vznikla soutěžní kategorie „grand senior“, která je bez omezení, bohužel u nás stále není natolik obsažena jako ve světě. Najdou se zde i výjimky „dřičů“, kteří se tomu chtějí věnovat, dokud jim stačí síly. Přesný důvod motivace se

u každého liší, pro mne samotnou je to ten pocit na soutěžní ploše, kdy vám tleská celá hala, mamka zadržuje slzy štěstí a já mohu ukázat, že ještě nepatřím do starého železa.“

Co připravujete od nového roku?

„Doufám, že nám příští rok už nic nepřekazí pravidelné tréninky, chtěla bych své holky vzít na jejich první soutěže a různá vystoupení, nejen jako celou formaci, ale i sóla, dua nebo tria. Lekce bych chtěla rozdělit tak, abych měla dost času na stávající členy, ale abych měla i čas pracovat hlavně s nováčky, plus plánuji zařídit semináře s již úspěšnými trenéry Adél Birošou, Verčou Kadlecovou nebo Lubomírem Kábrtem. Mám v plánu zapojit do tréninků nové náčinní, kromě hůlky plánuji zakomponování pomponů a vlajky neboli flagu. Mě čekají soutěže a mistrovství, kde pro náš malý tým budu bojovat o tituly. Chtěla bych dodat – nebojte se toho, za zkoušku nic nedáte, v každém z vás dřímá úspěšný tanečník, kterému jednou třeba předám trenérské místo, těším se na všechny nové i stávající zájemce.“

■ DALŠÍ AKTIVITY V SKC

A jaké jednorázové víkendové akce se v SKC chystají? Tradiční koncert **Malina**

Brothers, bluegrassové skupiny, kterou příznivci v Ondřejově dobře znají, by se měl uskutečnit 27. února v 19 hod. Lístky za 360 Kč jsou k dispozici v prodejně oděvů na ondřejovském náměstí a v kavárně klubu Pohoda v SKC.

Už v lednu se mohou příznivci zdravého sportování těšit na dva maratóny, ten první, tradiční **HUBNEME PO VÁNOCÍCH**, bude v sobotu 9. ledna od 15 do 18 hodin, lektorky Bára a Dita nabízejí Pilates, Port de Bras, posilování a jógu. V sobotu 23. ledna od 15 do 18 hodin se chystá dokonce lektorský trojboj, 15.00 – 16.00 zumba s Alenou, 16.00 až 17.00 Pilates s Bárou a 17.00 – 18.00 jóga pro zdravá záda a terapeutické dýchání s Ditou. Vstupné v předprodeji na obě akce je 300 Kč včetně občerstvení, je možné i jednotlivé lekce za 120 Kč. Přihlášky a více informací u Barbory Valuchové, barborasourkova@seznam.cz.

Chystáme v **SKC i příměstský tábor** na týden jarních prázdnin 8. – 12. března. Děti zabavíme pohybovými i výtvarnými aktivitami.

Veškeré další informace a rozpis desítek kurzů pro velké i malé najdete na www.skcvondrejove.cz nebo nám napište na skcvondrejove@seznam.cz.

Tým SKC děkuje za přízeň a přeje všem v roce 2021 zdraví a pohodu. Zaměřte se na věci, které vás těší!

Zkrácená pravidla pro zveřejňování příspěvků

UZÁVĚRKA PRO DALŠÍ ČÍSLO OZVĚN JE 15. ÚNORA 2021

Příspěvky zasílejte na adresu redakce: ozvenyondrejov@gmail.com. Výjimečně lze příspěvek odevzdat na podatelně OÚ. Texty příspěvků zasílejte ve standardním formátu .doc, docx. Nevkládejte do textu fotografie a grafické materiály, tyto musí být dodány jako samostatné soubory, ve formátech .jpg, .tiff, případně .pdf. Fotografie musí vyhovovat požadavkům pro tisk.

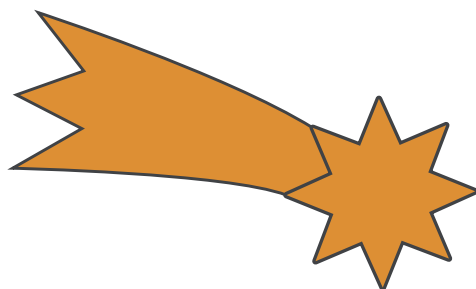
OZVĚNY, časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic. **Vydavatel:** Obec Ondřejov, IČ: 00240567, adresa: Choceradská 62, 251 65 Ondřejov. Vychází čtvrtletně, je distribuován do schránek Českou poštou, číslo registrace: MK ČR E12695, elektronická podoba www.obecondrejov.cz. **Šéfredaktorka:** Vratislava Vomáčková. **Redakční rada:** Ing. Naděžda Vlnasová.

Kontakt: ozvenyondrejov@gmail.com. **Grafická úprava:** Studio Franklin, nám. Míru 9/820, Praha 2, tel.: 222 510 268 **Tisk:** Label, Kutná Hora.

Spolek ŠKAMNA Ondřejov

Vás srdečně zve na

Putování za vánočními tradicemi

Cesta Vás provede po okolí Ondřejova, první zastavení na náměstí v Ondřejově

Přístupná bude pro všechny děti i dospělé
od neděle 20. prosince 2020 do soboty 2. ledna 2021

Co na Vás čeká?

- úkoly s vánoční tematikou
- zdobení vánočního stroměčku pro zvířátka
- slosování o zajímavou cenu

Přijďte si zpestřit letošní Vánoce!

